

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία
Χρονιά 2020-2021
Τμήμα Γενικής Πυροδότησης

Ο Προφήτης

Βαγγέλης Μανουβέλος

Πειραιάς, Ιούνιος 2021

Ο Βαγγέλης Μανουβέλος γεννήθηκε το 1979 στην Αθήνα. Εργάζεται στη Ziraat Bank Ελλάδας ως Διευθυντής Διαχείρισης Κινδύνων και διδάσκει Διεθνή Πολιτική Οικονομία στο ΕΑΠ. Είναι υποψήφιος διδάκτορας στο Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου με θέμα: «*Η τηλεοπτική αφήγηση στον 21ο αιώνα. Η περίπτωση των σειρών της πλατφόρμας Netflix*».

Έχει δημοσιεύσει διηγήματα στα περιοδικά Πανδώρα, Intellectum, Voices και στο diastixo.gr και έχει βραβευτεί σε διαγωνισμούς διηγήματος (diavasame.gr, εφημερίδα Το Βήμα). Το 2018 διακρίθηκε στον διαγωνισμό της Πανελληνίας Ένωσης Λογοτεχνών σε δύο κατηγορίες: νουβέλα (*Πέρδικες*) και θεατρικό (*Είδα τον Σάββα να πετάει*).

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6938694899

Email: emanouvelos@yahoo.gr

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2020 – Μάιος 2021) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη, Μάνο Κουνουγάκη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Το θεατρικό έργο *Ο Προφήτης* του Βαγγέλη Μανουβέλου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

Περίληψη

Υστερα από μια παγκόσμια οικολογική καταστροφή η ανθρωπότητα έχει αποδειχθεί. Η οικογένεια Έβανς προσπαθεί να επιβιώσει σε έναν αφιλόξενο και άγριο κόσμο.

Ο Μπέρναρντ (55) και η Άσλεϋ (50) ζουν με τα δυο παιδιά τους Κρεγκ (28) και Φελίτσια (27) και με τον αδερφό του Μπέρναρντ, Ίαν (60), στο αγρόκτημα τους στην ορεινή επαρχία του Όμπαν.

Προσπαθούν να προστατευθούν από τους Άγριους, που λυμαίνονται την περιοχή, έχοντας στήσει παγίδες γύρω από το αγρόκτημα. Σε μόνιμη βάση ένα μέλος της οικογένειας φυλάει σιοπιά. Ο Ίαν πάσχει από βαριά νοητική αναπηρία, που του προκλήθηκε μετά από επίθεση που δέχτηκε η οικογένεια από τις συμμορίες.

Το γδάρισμα ενός ελαφιού από τον Μπέρναρντ και τον Κρεγκ και η προσπάθεια της Λώρας (35), εξαφανισμένης κόρης του Ίαν, να μπει στο σπίτι των Έβανς, αναζητώντας τους πολύτιμους πράσινους κρυστάλλους, θα ανατρέψουν τα σχέδια της οικογένειας και θα αποκαλύψουν ποιοι είναι οι πραγματικοί Άγριοι. Ο Προφήτης του Νέου Κόσμου θα πρέπει να αναζητηθεί μεταξύ τους.

Τα πρόσωπα του έργου

Ίαν (60): αδερφός του Μπέρναρντ και πατέρας της Λώρας

Μπέρναρντ (55): αδερφός του Ίαν, σύζυγος της Άσλεϋ και πατέρας του Κρεγκ και της Φελίτσιας

Άσλεϋ (50): σύζυγος του Μπέρναρντ και μητέρα του Κρεγκ και της Φελίτσιας

Λώρα (35): κόρη του Ίαν

Κρεγκ (28): γιος του Μπέρναρντ και της Άσλεϋ

Φελίτσια (27): κόρη του Μπέρναρντ και της Άσλεϋ

1.

Στη σκηνή αναπαριστάται το δωμάτιο υποδοχής του σπιτιού ενός αγροκτήματος. Το δωμάτιο αποπνέει τον αέρα εγκαταλελειμμένου αγροτικού σπιτιού, χωρίς ηλεκτρισμό και χωρίς ύδρευση. Από το ταβάνι κρέμονται γάντζοι και σχοινιά που φαίνεται να χρησιμοποιούνται για να κρεμάνε πράγματα. Ο Ίαν βρίσκεται επάνω στο αυτοσχέδιο αναπηρικό του καροτσάκι και η Άσλεϋ προσπαθεί να του κάνει μπάνιο, έχοντας μπροστά της μια ξύλινη λεκάνη με νερό. Η Άσλεϋ τον πλένει με ένα ξεφτισμένο πανί, όμως εκείνος προσπαθεί να την απομακρύνει παρά την κινητική του αναπηρία.

Άσλεϋ: (αγριεμένα) Μα επιτέλους Ίαν... Άφησε με να κάνω τη δουλειά μου...

Ίαν: (αγριεμένα) Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: (αγριεμένα) Έλα...

Ίαν: (αγριεμένα) Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: (προσπαθώντας να τον ακινητοποιήσει με το ένα χέρι και να τον πλένει με το άλλο) Ο Μπέρναρντ μου είπε να σε ξεβρομίσω... και θα το κάνω ο κόσμος να χαλάσει.

Ο Ίαν μπορεί με δυσκολία να αντιδράσει και οι κινήσεις του δηλώνουν βαριά νοητική και σωματική αναπηρία.

Άσλεϋ: (με αγανάκτηση) Ίαν... άφησέ με...

Ίαν: (αγριεμένα) Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: (με αγανάκτηση) Μα τι στο καλό... Γιατί με τον Μπέρναρντ δεν έχεις πρόβλημα;

Ίαν: (αγριεμένα) Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: (αγριεμένα) Έλα τώρα Ίαν... άφησέ με...

Ίαν: (αγριεμένα) Εεεε... εεεεε...

Ο Ίαν χτυπάει την Άσλεϋ με το κούτελό του στο χέρι της, κάτι που κάνει τη γυναίκα να σταματήσει και να σηκωθεί όρθια. Σιωπή.

Άσλεϋ: (αγριεμένα) Βρομοσακάτη... Νομίζεις ότι μου αρέσει αυτό που κάνω;

Ίαν: (ήρεμα) Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Νομίζεις ότι το κάνω για σένα;

Ίαν: Εεεε...

Άσλεϋ: Νομίζεις ότι δίνω μια δεκάρα αν πεθάνεις απ' τη βρόμα; Σιγά... Θα 'χω ένα στόμα λιγότερο να ταΐζω.

Ίαν: Εεεε...

Άσλεϋ: Για τον αδερφό σου το κάνω... που μου το ζήτησε... (ειρωνικά) Χμ... Ζήτησε... Απαίτησε...

Ίαν: Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Αισθάνεται τύψεις που 'ταν αυτός σκοπιά όταν μας επιτέθηκαν οι Άγριοι...

Ίαν: (αγριεμένα) Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Καλά, καλά, καλά... Το κάνει επειδή σ' αγαπάει...

Ίαν: Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Εγώ όμως δεν το κάνω επειδή σ' αγαπάω...

Ίαν: Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Εγώ το κάνω επειδή αγαπάω τη μύτη μου...

Ίαν: (φαίνεται να διασκεδάζει με τα λόγια της Άσλεϋ) Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Ναι, κύριε. Τη μύτη μου. Γελάς ε; Σου φαίνεται αστείο ε;

Ίαν: Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Τώρα θα σου δείξω γω τι 'ναι αστείο...

Ίαν: *(γελώντας)* Εεεε... εεεεε...

Η Άσλεϋ πλησιάζει τον Ίαν και προσπαθεί να τον γαργαλήσει. Ο Ίαν φαίνεται να ανταποκρίνεται στο παιχνίδι της Άσλεϋ.

Άσλεϋ: Για να δούμε κύριε... τι σου φαίνεται τώρα αστείο...

Ίαν: *(γελώντας)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Ποιος αστειεύεται τώρα;

Ίαν: *(γελώντας)* Εεεε... εεεεε...

Εκπληκτη η Άσλεϋ διαπιστώνει ότι ο Ίαν είναι κωλωμένος.

Άσλεϋ: Ίαν... Ίαν... Αυτό είναι φοβερό... Υπέροχο...

Ίαν: *(γελώντας)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Ο Μπέρναρντ... Πόσο θα χαρεί... Πόσο θα χαρεί όταν μάθει ότι ο αδερφός του... Μα τι υπέροχα νέα...

Ίαν: *(αυστηρά)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Μα... Τι; Τι λες Ίαν... Δεν θα μπορούσα ποτέ...

Ίαν: *(στενοχωρημένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Μην επιμένεις Ίαν...

Ίαν: *(στενοχωρημένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Το ξέρω...

Ίαν: *(στενοχωρημένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Ναι, το ξέρω ότι πάει καιρός που...

Ίαν: *(στενοχωρημένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Μην μου ζητάς κάτι τέτοιο...

Ίαν: *(αγριεμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Αδύνατον...

Ίαν: *(απογοητευμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Καλά, καλά, καλά...

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Η Άσλεϋ πλησιάζει τον Ίαν και τον χαϊδεύει στον καρδιά του, αλλά καταλαβαίνει πως δεν είναι πλέον καυλωμένος.

Άσλεϋ: Μάλιστα... Μάλλον, το χάσαμε το τραίνο Ίαν... Δεν πειράζει... Την επόμ...

Ίαν: *(διακόπτοντας την Άσλεϋ αγριεμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Δεν μπορεί να σοβαρολογείς...

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Ξέχασέ το...

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Τι τραβάω σήμερα... Έπρεπε να στο 'χα ξεκόψει απ' την αρχή...

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Η Άσλεϋ ξεκουμπώνει το πουκάμισό της και αποκαλύπτει το στήθος της. Στη συνέχεια κάθεται μπροστά στον Ίαν και βάζει το στήθος της κοντά στο πρόσωπό του. Με το χέρι της χαϊδεύει τον καρδιά του.

Άσλεϋ: Αυτό ήθελες Ίαν;

Ίαν: *(αναστατωμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Αυτό ήθελες απ' την πρώτη στιγμή που μ' είδες;

Ίαν: *(αναστατωμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Να χωθείς στο στήθος μου;

Ίαν: *(αναστατωμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Να χωθείς μέσα μου;

Ίαν: *(αναστατωμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Να γλυκαθείς απ' τη ζεστασιά μου;

Ίαν: *(αναστατωμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Να σε κρύψω μέσα μου;

Ίαν: *(αναστατωμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Να χαθείς στο κορμί μου;

Ίαν: *(αναστατωμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Ναι, Ίαν. Ναι...

Ίαν: *(αναστατωμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Ναι... Ναι...

Ίαν: *(αναστατωμένος)* Εεεε... εεεεε...

Ο Ίαν τελειώνει στο εσώρουχό του και η Άσλεϋ σηκώνεται απ' τη θέση της.

Άσλεϋ: Ευτυχώς δεν είχαμε αλλάξει εσώρουχο...

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Ναι, ναι... ασ' τα τώρα τα γλυκόλογα...

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Η Άσλεϋ φέρνει από μια ντουλάπα ένα καινούργιο εσώρουχο και ρούχα για τον Ίαν.

Απομακρύνει το καροτσάκι από τα νερά και επιχειρεί να ντύσει τον Ίαν.

Άσλεϋ: Βοήθησε όμως λίγο... να τελειώνουμε κάποια στιγμή...

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Όσο η Άσλεϋ προσπαθεί να ντύσει τον Ίαν, εκείνος προσπαθεί να την χαιδέψει με τα χέρια του, αλλά διαπιστώνει πως δεν μπορεί.

Άσλεϋ: Έλα Ίαν... βοήθησέ με...

Ίαν: *(αγριεμένος που αποτυγχάνει να την χαιδέψει)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Δεν πειράζει καλέ μου...

Ίαν: *(στενοχωρημένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Δεν πειράζει Ίαν...

Ίαν: *(στενοχωρημένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Δεν πειράζει...

Ίαν: *(στενοχωρημένος)* Εεεε... εεεεε...

2.

Στη σκηνή μπαίνει η Φελίτσια, η οποία έχει εγκαταλείψει για λίγο τη σκοπιά της για να περάσει από το σπίτι, όπου βλέπει τη μητέρα της Άσλεϋ να ντύνει τον θείο της Ίαν.

Φελίτσια: Νόμιζα ότι μόνο ο πατέρας κάνει μπάνιο τον θείο Ίαν...

Άσλεϋ: Αυτή τη φορά μου ζήτησε να του κάνω εγώ...

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Φελίτσια: *(γελώντας)* Μα τι λες μητέρα...

Άσλεϋ: Τι λέω;

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Φελίτσια: *(γελώντας)* Απ' ότι κατάλαβα στην έφερε μια χαρά...

Άσλεϋ: Τι θες να πεις;

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Γιατί γελάς Ίαν; Τι γίνεται εδώ;

Φελίτσια: *(γελώντας)* Ο πατέρας κάθε φορά που τον κάνει μπάνιο, υποφέρει...

Άσλεϋ: Υποφέρει;

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Φελίτσια: *(γελώντας)* Ναι υποφέρει... απ' τις ορέξεις του θείου Ίαν *(ξεκαρδίζεται)*...

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Η Άσλεϋ αισθάνεται ντροπιασμένη και πολύ εκνευρισμένη με τον Ίαν τον οποίο κοιτάζει με την άκρη του ματιού της.

Άσλεϋ: Ορέξεις; Έχει κι ορέξεις ο σακάτης;

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Φελίτσια: *(γελώντας)* Φυσικά κι έχει... Αλλά φαντάζομαι εσένα δεν θα σου εκδηλώθηκε *(ξεκαρδίζεται)*...

Ίαν: *(εκστατικός)* Εεεε... εεεεε...

Η Άσλεϋ εκνευρισμένη απ' την αυθάδεια της Φελίτσιας και του Ίαν προσπαθεί να ανακτήσει τον έλεγχο της κατάστασης.

Άσλεϋ: Εσύ μικρή να γυρίσεις στο πόστο σου.

Φελίτσια: Μα βαρέθηκα να κοιτάζω στο υπερπέραν και να μην γίνεται τίποτα.

Άσλεϋ: *(δείχνοντας τον Ίαν)* Αυτά γίνονται όταν δεν υπάρχει κάποιος να κοιτάζει στο υπερπέραν...

Φελίτσια: Μα μητέρα...

Η Άσλεϋ εκνευρισμένη συνεχίζει να ντύνει τον Ίαν.

Άσλεϋ: Δεν ακούω τίποτα. Γέμισε το μπουκάλι σου και γύρισε στη σιοπιά σου.

Φελίτσια: Μα...

Άσλεϋ: Φελίτσια...

Φελίτσια: Πήγαινε εσύ... Θα κάτσω εγώ με το θείο Ίαν...

Άσλεϋ: *(έντρομη ότι μπορεί ο Ίαν να ζητήσει το ίδιο από την Φελίτσια)* Αποκλείεται...

Φελίτσια: *(γελώντας)* Γιατί μητέρα; Συνέβη κάτι;

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Η Άσλεϋ τσιμπάει τον Ίαν, ο οποίος δείχνει να πονάει.

Ίαν: *(χαρούμενος)* Ιιι... ιιιι...

Άσλεϋ: Άκουσέ με κορίτσι μου. Σε λίγο θα επιστρέψουν απ' το κυνήγι ο πατέρας σου κι ο αδερφός σου.

Φελίτσια: *(αγχωμένη)* Σε πόσο λίγο;

Άσλεϋ: Ξέρεις πως κάνει ο πατέρας σου όταν δεν υπάρχει κάποιος στη σκοπιά...

Φελίτσια: *(αγχωμένη)* Έφυγα... έφυγα... Δεν με είδατε καθόλου!

Άσλεϋ: Και μην σηκώσεις πάλι τον κόσμο αν περάσει καμιά νυφίτσα από κοντά σου...

Φελίτσια: *(αγχωμένη)* Άντε μωρέ... πάω...

Η Φελίτσια φεύγει τρέχοντας από τη σκηνή. Η Άσλεϋ εκνευρισμένη κατευθύνεται προς τον Ίαν. Τον περιτριγυρίζει απειλητικά. Η Άσλεϋ σπρώχνει το καρτοτάκι του Ίαν γύρω – γύρω. Ο Ίαν φαίνεται να ζαλίζεται.

Άσλεϋ: Κάνουμε και τέτοια;

Ίαν: *(φοβισμένος)* Έεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Σηκώνουμε πλακίτσες;

Ίαν: *(φοβισμένος)* Έεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Ζαχαρώνεις την ανιψιά σου;

Ίαν: *(φοβισμένος)* Έεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Ζαχαρώνεις την κόρη μου;

Ίαν: *(φοβισμένος)* Έεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Νομίζεις πως είμαι ηλίθια;

Ίαν: *(φοβισμένος)* Έεεε... εεεεε...

Η Άσλεϋ βγάζει ένα σουγιαδάκι απ' την τσέπη της και το φέρνει στο πρόσωπο του Ίαν. Ο Ίαν φαίνεται να τρομοκρατείται.

Άσλεϋ: Γ' ότι τέλειωσες σήμερα, δεν σημαίνει κάτι...

Ίαν: *(φοβισμένος)* Έεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Φρόντισε να μην ήταν τα τελευταία σου...

Ίαν: *(φοβισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Φυτό...

Ίαν: *(φοβισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Σακιάτη...

Ίαν: *(φοβισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Έτσι;

Ίαν: *(συγκατανεύοντας)* Εεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Έτσι μπράβο.

Ίαν: *(συγκατανεύοντας)* Εεεε... εεεεε...

Στο βάθος της σκηνής ακούγονται βήματα και φωνές.

Μπέρναρντ: *(εκτός σκηνής)* Πως πάει Φέλι;

Φελίτσια: *(εκτός σκηνής)* Εντάξει πατέρα. Βλέπω το κυνήγι πήγε καλά σήμερα.

Κρεγκ: *(εκτός σκηνής)* Μόνο καλά το λες αυτό;

Η Άσλεϋ τραβάει τον Ίαν από τα μαλλιά και τον χτυπάει στο πρόσωπο. Ο Ίαν μένει ακίνητος.

Στη σκηνή μπαίνουν ο Μπέρναρντ με τον Κρεγκ κουβαλώντας ένα μεγάλο αρσενικό ελάφι με μακριά κέρατα που σκότωσαν στο κυνήγι.

3.

Ο Μπέρναρντ κι ο Κρεγκ αφήνουν το ελάφι στο πάτωμα του χώρου υποδοχής. Το ελάφι είναι δεμένο από τα πόδια σ' ένα μακρύ ξύλο, το οποίο οι δύο άντρες κουβαλούν στους ώμους τους. Τα πρόσωπά τους είναι γεμάτα αίματα, σαν να έχουν ήδη φάει από το ελάφι. Η Άσλεϋ έκπληκτη κοιτάζει το ελάφι. Ο Ίαν προσπαθεί να πλησιάσει το σκοτωμένο ζώο, δίνοντας ώθηση στο καρτόσι με απότομες κινήσεις του σώματός του, αλλά ο Μπέρναρντ τον σταματά.

Ίαν: *(πλησιάζοντας το ελάφι)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: *(απευθυνόμενος στον Ίαν)* Αν θες να σου κόψω το κεφάλι, συνέχισε έτσι...

Ίαν: *(απογοητευμένος)* Εεεε... εεεεε...

Ο Ίαν απομακρύνεται από το ελάφι.

Μπέρναρντ: Κρεγκ... πήγαινε φέρε δυο μουσαμάδες να απλώσουμε κάτω.

Κρεγκ: Δεν εννοείς ότι θα το κάνουμε εδώ μέσα;

Μπέρναρντ: Μάλιστα κύριε... αυτό ακριβώς εννοώ.

Άσλεϋ: Μα...

Μπέρναρντ: Εσύ μη μιλάς. Τελείωνε με τον Ίαν.

Η Άσλεϋ συνεχίζει εκνευρισμένη να φροντίζει τον Ίαν. Ο Μπέρναρντ λύνει τα πόδια του ελαφιού από το ξύλο.

Κρεγκ: Πατέρα, θα γεμίσουμε τον κόσμο αίματα.

Μπέρναρντ: Τι προτιμάς; Να καθαρίσει λίγο παραπάνω η μητέρα σου ή να μας καθαρίσουν οι Άγριοι μόλις αντιληφθούν τι σκοτώσαμε; Πήγαινε για τους μουσαμάδες κι άσε τα πολλά.

Ο Κρεγκ φεύγει απ' τη σκηνή και πηγαίνει για τους μουσαμάδες.

Μπέρναρντ: *(απευθυνόμενος στην Άσλεϋ)* Τ' αλάτι είναι έτοιμο;

Η Άσλεϋ κάνει έναν μορφασμό δείχνοντας ότι δεν είχε ετοιμάσει αλάτι.

Άσλεϋ: Εεεε... ναι...

Μπέρναρντ: Αλλά;

Άσλεϋ: Αλλά τι;

Μπέρναρντ: Εγώ το ρώτησα αυτό. Πες μου τι συμβαίνει.

Άσλεϋ: Τίποτα. Απλά... δεν φτάνει τ' αλάτι για... όλο αυτό το ζώο.

Ο Μπέρναρντ πλησιάζει την Άσλεϋ απειλητικά.

Μπέρναρντ: Γιατί μου λες ψέματα;

Άσλεϋ: Δεν σου λέω ψέματα...

Ο Μπέρναρντ κρατάει την Άσλεϋ από το μπράτσο και την χτυπάει στο πρόσωπο.

Άσλεϋ: Σταμάτα... σταμάτα... αλήθεια λέω...

Ο Μπέρναρντ την χτυπάει ξανά στο πρόσωπο. Ο Ίαν αναστατώνεται κι αρχίζει να φωνάζει.

Ίαν: *(αγριεμένος με τον Μπέρναρντ που χτυπάει την Άσλεϋ)* Εεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: *(απευθυνόμενος στον Ίαν)* Σκάσε. *(απευθυνόμενος στην Άσλεϋ)* Αν συνεχίσεις να μου λες ψέματα, θα φας κι άλλες.

Άσλεϋ: Δεν υπάρχει αλάτι... Δεν έφτιαξα αλάτι...

Μπέρναρντ: Μάλιστα...

Άσλεϋ: Θα φτιάξω τώρα Μπέρναρντ. Θα φτιάξω τώρα αγάπη μου.

Μπέρναρντ: Μάλιστα...

Άσλεϋ: Μην ανησυχείς Μπέρναρντ. Μην ανησυχείς αγάπη μου. Όλα θα γίνουν όπως τα θέλεις.

Μπέρναρντ: Δεν έφτιαξες αλάτι... επειδή ήσουν σίγουρη πως θα γυρνούσα με άδεια χέρια...

Άσλεϋ: Όχι, Μπέρναρντ. Δεν είναι αυτό...

Μπέρναρντ: Σίγα μη σκοτώσει αυτός τίποτα... σκεφτόσουν.

Άσλεϋ: Όχι, όχι...

Μπέρναρντ: Αυτός δεν βλέπει στα πέντε μέτρα. Σιγά μη φέρει φαγητό στο σπίτι...

Άσλεϋ: Σταμάτα, σταμάτα...

Ίαν: *(απογοητευμένος)* Εεεε... εεεεε...

Ο Μπέρναρντ απομακρύνεται από την Άσλεϋ. Σιωπή.

Μπέρναρντ: *(απευθυνόμενος στην Άσλεϋ)* Πήγαινε στην αποθήκη. Άνοιξε την καταπακτή κάτω από το λάδι και χώσε τα χέρια σου στο βάθος. Εκεί έχει τρεις σακούλες αλάτι. Φέρε τη μία εδώ.

Άσλεϋ: Θέλω να ξέρεις Μπέρναρντ...

Μπέρναρντ: *(διακόπτοντας την Άσλεϋ και φωνάζοντας)* Πήγαινε.

Η Άσλεϋ φεύγει απ' τη σκηνή και πηγαίνει για το αλάτι.

Μπέρναρντ: *(Αλλάζοντας διάθεση, απευθυνόμενος στον Ίαν)* Σ' άρεσε το δώρο μου;

Ίαν: *(σαν να μην καταλαβαίνει τι ακριβώς του λέει ο Μπέρναρντ)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Τι πάθατε όλοι σήμερα; Το παιχνίδι των ανήξερων παίζετε;

Ίαν: *(εξακολουθώντας να μην καταλαβαίνει)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Σύνελθε αδερφέ μου. Για το μπάνιο σου λέω.

Ίαν: *(αλλάζοντας διάθεση αλλά χωρίς να είναι σίγουρος πως πρέπει να αντιδράσει)* Εεεε...
εεεεε...

Μπέρναρντ: Τι έγινε; Ντρέπεσαι;

Ίαν: *(εξακολουθώντας να μην είναι σίγουρος πως πρέπει να αντιδράσει)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Δεν θα πεις στον αδερφό σου τι έγινε;

Ίαν: *(με τύψεις)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Ξαλάφρωσες; Ξεθύμανες;

Ίαν: *(με τύψεις)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Τι έγινε Ίαν; Τζιφος;

Ίαν: *(αρνείται ότι δεν έγινε τίποτα)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Έτσι σε θέλω. Αποφασιστικό.

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: *(χαρούμενος)* Το 'χα καταλάβει ότι είσαι ακόμη άντρας αδερφέ μου. Αλλά να με συγχωρείς *(γελώντας)*... ήταν κάτι που δεν μπορούσα να κάνω. Το μόνο πουλί που 'χω αγγίζει είναι το δικό μου.

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Ούτε του γιου μου... ούτε του Κρεγκ όταν ήταν μικρός... πάντα η Άσλεϋ έτρεχε. Αυτό μας έλειπε...

Ίαν: *(χαρούμενος)* Εεεε... εεεεε...

Ο Ίαν κοιτάζει το ελάφι και του τρέχουν τα σάλια. Ο Μπέρναρντ το καταλαβαίνει και θέλει να τον δοκιμάσει.

Μπέρναρντ: Δεν φτάνει όμως μόνο αυτό Ίαν.

Ίαν: *(σαστισμένος κοιτάζει πότε τον αδερφό του πότε το ελάφι)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Εντάξει... Δουλεύει το ματζαφλάρι... Αλλά δεν φτάνει μόνο αυτό... Μην φοβάσαι... Εγώ θα σε βοηθήσω... Εγώ έχω τη δύναμη... Μην το ξεχνάς ποτέ αυτό...

Ίαν: *(σαστισμένος προσπαθεί να καταλάβει τι θα κάνει ο Μπέρναρντ)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Πρέπει να δουλέψουν και τα πόδια.

Ίαν: *(σαστισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Ο Μπέρναρντ τσουλάει το αναπηρικό καροτσάκι του Ίαν.

Μπέρναρντ: Πρέπει να δουλέψουν τα χέρια.

Ίαν: *(φοβισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Ο Μπέρναρντ συνεχίζει να τσουλάει το αναπηρικό καροτσάκι του Ίαν.

Μπέρναρντ: Το στόμα.

Ίαν: *(φοβισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Ο Μπέρναρντ συνεχίζει με φρενήρη ρυθμό να τσουλάει το αναπηρικό καροτσάκι του Ίαν σε ολόκληρη τη σκηνή.

Μπέρναρντ: Τα μάτια.

Ίαν: *(φοβισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Η φωνή.

Ίαν: *(φοβισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Να σε πάρει... Μίλα αδερφέ μου... Σήκω και μίλησέ μου... Θέλω ν' ακούσω τη φωνή σου... Θυμάσαι τι μου έλεγες; Είχες άδικο... Τους βλέπεις Ίαν; Σήκω και πες μου πως θα πάμε Ίαν. Σήκω και πες μου πως θα τους βρούμε στον Νέο Κόσμο. Μας περιμένουν κι οι δύο. Ο γέρος τη ρωτάει γιατί αργήσαμε. Η μητέρα του λέει ότι είναι δύσκολος ο δρόμος. Σήκω Ίαν. Σήκω κι αργήσαμε.

Ο Μπέρναρντ καταρρέει από τη συγκίνηση και κουλουριάζεται πίσω από το καροτσάκι του Ίαν.

Ίαν: *(προσπαθώντας να καταλάβει τι κάνει ο Μπέρναρντ πίσω από την πλάτη του)* Εεεε...
εεεεε...

Ο Μπέρναρντ σηκώνεται όρθιος και ρίχνει τον Ίαν από το αναπηρικό καροτσάκι.

Μπέρναρντ: Αν θες να φας ελάφι... θα πρέπει να το φτάσεις...

Ίαν: *(φοβισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Αν πεινάς τόσο πολύ... θα πρέπει να τ' αποδείξεις...

Ίαν: *(φοβισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Ο Ίαν είναι πεσμένος στο έδαφος κι είναι ανήμπορος να κουνηθεί. Κάνει μόνο σπασμωδικές κινήσεις και φαίνεται να υποφέρει.

Μπέρναρντ: Άντε λοιπόν... Δε φαίνεται να το θες πάρα πολύ...

Ίαν: *(φοβισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Προσπάθησε περισσότερο...

Ίαν: *(φοβισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Κι άλλο...

Ίαν: *(κουρασμένος)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Κι άλλο...

Ίαν: *(εξαντλημένος)* Εεεε... εεεεε...

Στη σκηνή μπαίνει ο Κρεγκ κρατώντας τους μουσαμάδες στα χέρια.

Κρεγκ: Θείε Ίαν...

Ίαν: *(κλαίγοντας)* Εεεε... εεεεε...

Κρεγκ: Τι συνέβη θείε;

Ίαν: *(με απόγνωση)* Εεεε... εεεεε...

Ο Κρεγκ πλησιάζει τον Ίαν για να τον βοηθήσει.

Μπέρναρντ: Μη τολμήσεις να τον βοηθήσεις...

Κρεγκ: Μα τι λες πατέρα;

Ίαν: *(κλαίγοντας)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Ο θείος σου ήταν έτοιμος να μας αποδείξει πόσο πολύ πεινάει...

Κρεγκ: Με ποιον τρόπο ακριβώς;

Ίαν: *(κλαίγοντας)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Ήταν έτοιμος να περπατήσει για να φτάσει το φαγητό του...

Κρεγκ: Μάλιστα...

Ίαν: *(κλαίγοντας)* Εεεε... εεεεε...

Ο Ίαν είναι ακόμη πεσμένος στο έδαφος και φαίνεται να υποφέρει.

Κρεγκ: Μπορώ να τον βοηθήσω να φτάσει λίγο γρηγορότερα;

Ίαν: *(κλαίγοντας)* Εεεε... εεεεε...

Ο Μπέρναρντ χωρίς να απαντήσει στον Κρεγκ κοιτάζει στην αντίθετη πλευρά.

Κρεγκ: Έλα θείε.

Ίαν: *(συνέρχεται)* Εεεε... εεεεε...

Κρεγκ: Έλα να σε βοηθήσω.

Ίαν: *(συνέρχεται)* Εεεε... εεεεε...

Ο Κρεγκ βοηθάει τον Ίαν να φτάσει πιο κοντά στο ελάφι. Τον αφήνει σχεδόν επάνω στο σκοτωμένο ελάφι. Ο Ίαν δυσκολεύεται να κάνει οτιδήποτε με τα χέρια του. Κοιτάζει τριγύρω για βοήθεια. Ο Κρεγκ διστάζει να τον βοηθήσει περισσότερο. Ο Ίαν πέρφτει με τα μούτρα επάνω στο ελάφι και χώνει τα δόντια του σ' ένα σκισμένο σημείο, που απ' ότι φαίνεται είχαν ήδη φάει ο Μπέρναρντ και ο Κρεγκ. Ο Ίαν συνεχίζει να τρώει ασυγκράτητος από το ελάφι με τα μούτρα, ενώ έχει γεμίσει ολόκληρος αίματα.

Ίαν: *(με έντονη ικανοποίηση)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

4.

Η Άσλεϋ μπαίνει με μια σακούλα αλάτι στη σκηνή. Βλέπει τον Ίαν πεσμένο με τα μούτρα επάνω στο ελάφι να τρώει με μανία. Ο Μπέρναρντ κι ο Κρεγκ δείχνουν να διασκεδάζουν.

Μπέρναρντ: *(απευθυνόμενος στον Κρεγκ)* Δες τον θείο σου γιε μου... Σαν να μην υπάρχει αύριο...

Κρεγκ: Χώνει τα δόντια του όπως η ύαινα στη μικρή αντιλόπη.

Ίαν: *(ευτυχισμένος)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: *(έκπληκτος απευθύνεται στον Κρεγκ)* Αντιλόπη; Είπες αντιλόπη;

Κρεγκ: ...

Μπέρναρντ: *(έκπληκτος)* Ποιος σου μίλησε για την αντιλόπη;

Ο Κρεγκ φαίνεται να χάνει τα λόγια του και προσπαθεί να ανασκευάσει.

Κρεγκ: Μα νομίζω εσύ πατέρα... όταν ήμουν μικρός...

Η Άσλεϋ εμφανίζεται μπροστά στους άντρες κι επιχειρεί να αλλάξει κουβέντα.

Άσλεϋ: Έφερα τ' αλάτι Μπέρναρντ.

Ο Μπέρναρντ φαίνεται να συνειδητοποιεί ότι η Άσλεϋ έχει μιλήσει στον Κρεγκ για την αντιλόπη.

Μπέρναρντ: Εσύ! Εσύ φταις γι' αυτό...

Ο Μπέρναρντ επιτίθεται στην Άσλεϋ και την αρπάζει από το λαιμό. Η Άσλεϋ ρίχνει τη σακούλα με το αλάτι στο πάτωμα. Ο Μπέρναρντ τραβάει τον λαιμό της Άσλεϋ προς τα κάτω κι εκείνη γονατίζει μπροστά του. Ύστερα περνάει τα πόδια του μπροστά από τους ώμους της και το κεφάλι της βρίσκεται ανάμεσα στα πόδια του. Όρθιος εκείνος, γονατιστή αυτή.

Μπέρναρντ: Γιατί; Γιατί;

Άσλεϋ: Όχι... Μη...

Μπέρναρντ: Γιατί το κάνεις αυτό; Γιατί με παρακαούς;

Άσλεϋ: Τι έκανα; Τι έκανα;

Ο Κρεγκ πλησιάζει τον Μπέρναρντ και προσπαθεί να τον χωρίσει από την Άσλεϋ.

Κρεγκ: Πατέρα... Σταμάτα πατέρα...

Ίαν: *(αγριεμένος με τον Μπέρναρντ που επιτίθεται την Άσλεϋ)* Εεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Γιατί τους μιλάς για τον παλιό κόσμο;

Άσλεϋ: Δεν μίλησα... Δεν είπα τίποτα...

Κρεγκ: Πατέρα... Σταμάτα...

Ίαν: *(προσπαθώντας να συρθεί προς το μέρος τους)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Γιατί τους λες παραμύθια;

Άσλεϋ: Δεν τους λέω παραμύθια... Δεν τους λέω τίποτα...

Κρεγκ: Πατέρα... Σταμάτα...

Ίαν: *(προσπαθώντας μάταια να τους φτάσει)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Γιατί τους κοροϊδεύεις μ' έναν κόσμο που δεν υπάρχει;

Άσλεϋ: Δεν τους κοροϊδεύω... Δεν είπα τίποτα...

Κρεγκ: Πατέρα... Πατέρα...

Ίαν: *(προσπαθώντας μάταια να τους φτάσει)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Γιατί το κάνεις αυτό; Γιατί;

Άσλεϋ: *(φαίνεται να πνίγεται από τη δύναμη των ποδιών του Μπέρναρντ)* Δεν έκανα
τίποτα... Σταμάτα...

Κρεγκ: Σταμάτα... Δεν ήταν η μητέρα...

Ίαν: *(προσπαθώντας να τους κάνει να σταματήσουν)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Κρεγκ: Εσύ ήσουν πατέρα... Εσύ...

Μπέρναρντ: Εγώ; Μα τι λες...

Ο Κρεγκ βγάζει ένα μικρό σημειωματάριο από την τσέπη του και το δείχνει στον Μπέρναρντ.

Κρεγκ: Μ' αυτό εδώ πατέρα... Αυτό... Από 'δω το διάβασα... Από 'δω έμαθα για την αντιλόπη...

Σιωπή. Ο Μπέρναρντ αποδεσμεύει το κεφάλι της Άσλεϋ και κατευθύνεται προς το μέρος του Κρεγκ. Η Άσλεϋ προσπαθεί να συνέλθει και να ξαναβρεί τις ανάσες της. Ο Μπέρναρντ παίρνει το σημειωματάριο από τα χέρια του Κρεγκ και κατευθύνεται στην άλλη άκρη της σκηνής. Ο Κρεγκ σπεύδει να βοηθήσει την Άσλεϋ. Ο Μπέρναρντ σέρνει τα πόδια του στην άκρη της σκηνής συγκλονισμένος από την αποκάλυψη του σημειωματαρίου. Σιωπή.

Ο Μπέρναρντ ξεφυλλίζει το σημειωματάριο και φαίνεται να συγκινείται. Ο Κρεγκ και η Άσλεϋ βοηθούν τον Ίαν να ανέβει ξανά επάνω στο αναπηρικό καροτσάκι. Ο Μπέρναρντ γονατίζει και κλαίει κρατώντας το σημειωματάριο σφιχτά στα χέρια.

Μπέρναρντ: Είναι οι σημειώσεις μου από το καταφύγιο...

Άσλεϋ: Μπέρναρντ... εγώ...

Κρεγκ: Η μητέρα δεν είχε καμία σχέση...

Μπέρναρντ: *(απευθυνόμενος στον Κρεγκ)* Οπότε τώρα γνωρίζεις...

Κρεγκ: Ναι πατέρα... Διάβασα για τον παλιό κόσμο...

Μπέρναρντ: *(απογοητευμένος)* Τώρα γνωρίζεις...

Κρεγκ: Γιατί κάνεις έτσι πατέρα; Εγώ διάβασα για έναν κόσμο... υπέροχο... μαγικό... ζωντανό...

Άσλεϋ: Έτσι ήταν γιε μου...

Μπέρναρντ: Άσλεϋ...

Άσλεϋ: Επιτέλους Μπέρναρντ... Τα παιδιά έχουν κάθε δικαίωμα να ξέρουν πως ήταν ο κόσμος πριν.

Μπέρναρντ: Γιατί Άσλεϋ; Αυτός ο κόσμος κατέστρεψε τον εαυτό του.

Άσλεϋ: Μα είναι δυνατόν Μπέρναρντ; Δεν υπήρχαν μόνο ελάφια στον παλιό κόσμο Μπέρναρντ *(δείχνει το ελάφι στη σκηνή)*... Είναι δυνατόν να πιστεύεις ότι εάν μάθουν πώς ήταν... η αντιλόπη... το παγόδι... ο ήλιος... θα πάθουν κακό;

Μπέρναρντ: Δεν θα πάθουν αυτοί κακό Άσλεϋ.

Άσλεϋ: Τότε ποιος Μπέρναρντ;

Μπέρναρντ: Εμείς Άσλεϋ. Εμείς... Κάθε φορά θα βλέπω στα μάτια τους ένα γιατί. Γιατί κατέστρεψες κάτι τόσο όμορφο; Γιατί σκότωσες τόση αγάπη;

Άσλεϋ: Επομένως προτιμάς την άγνοιά τους... επειδή... επειδή είσαι δειλός;

Μπέρναρντ: Προτιμώ την άγνοιά τους, επειδή... επειδή δεν θα καταλάβουν... επειδή θέλω να σταθούν στα πόδια τους και να μάθουν να επιβιώνουν. Εδώ, σ' ό,τι απέμεινε απ' τον παλιό κόσμο... Αλλά ναι... Αν θες... Προτιμώ την άγνοιά τους επειδή είμαι δειλός.

Σιωπή.

Μπέρναρντ: *(απευθυνόμενος στον Κρεγκ)* Στο καταφύγιο μείναμε πέντε... έξι... επτά χρόνια... ούτε που θυμάμαι... είχαμε χάσει την αίσθηση του χρόνου. Θα 'μασταν καμιά τριανταριά στην αρχή. Οι πρώτοι... οι ανυπόμονοι... οι θαρραλέοι... βγήκαν τον πρώτο χρόνο. Υποσχέθηκαν να βρουν βοήθεια και να γυρίσουν. Τους λέγαμε να μείνουν. Να μην βγουν. Να περιμένουν να φύγει η αρρώστια. Δεν άκουγαν. Έφυγαν. Δεν ξαναγύρισαν. Δεν τους είδαμε ξανά.

Ίαν: *(προσπαθώντας να μοιραστεί τη δική του εμπειρία)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Ναι Ίαν... το ξέρω... εσύ με σταμάτησες...

Ίαν: *(προσπαθώντας να τον διορθώσει)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Ναι Ίαν... κι ότι ήμουν απ' τους ανυπόμονους...

Ίαν: *(προσπαθώντας να τον διορθώσει)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Ναι... ναι... απ' τους ανυπόμονους και του δεύτερου χρόνου...

Ίαν: *(προσπαθώντας να τον διορθώσει)* Εεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Και του τρίτου χρόνου...

Ίαν: *(προσπαθώντας να τον διορθώσει)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Και του τέταρτου και του πέμπτου κι όλων των υπόλοιπων χρόνων που μείναμε κλεισμένοι στο καταφύγιο.

Άσλεϋ: Ήμασταν δυνατοί Μπέρναρντ κι αντέξαμε... Αντέξαμε τη σιωπή... Αντέξαμε το θάνατο που αντικρίσαμε όταν βγήκαμε απ' το καταφύγιο...

Ίαν: *(εκνευρισμένος με την Άσλεϋ επειδή φαίνεται να ξέχασε κάτι)* Εεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Συγνώμη Ίαν... δεν ήθελα να...

Ίαν: *(ακόμη πιο εκνευρισμένος με την Άσλεϋ)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Συγνώμη... εγώ...

Ίαν: *(προσπαθώντας να ηρεμήσει φαίνεται πως δεν μπορεί να το διαχειριστεί)* Εεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Να σε πάρει Ίαν... Νομίζεις εμένα δεν μου λείπουν; Νομίζεις εγώ δεν τις αγαπούσα; Νομίζεις ότι δεν ακούω ακόμη τις φωνές τους; Τα γέλια

τους... τα βήματά τους; Νομίζεις δεν θυμάμαι πόσο λάτρευες τη Λώρα;
Με πόση αγάπη σε κοιτούσε η Σύνθια;

Ίαν: *(έντονα συγκινημένος σχεδόν μοιρολογεί)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Δεν αντέξαμε όλοι Ίαν. Έχεις δίκιο. Όμως τώρα δεν έχουμε καιρό για δάκρυα.

Κρεγκ: Πατέρα... είσαι σκληρός.

Μπέρναρντ: *(αγριεμένα)* Κι εσύ κλέφτης...

Ο Μπέρναρντ πλησιάζει τον Κρεγκ και τον χτυπάει στο πρόσωπο. Ο Κρεγκ προσπαθεί να συνέλθει και να δικαιολογηθεί.

Κρεγκ: Δεν έκλεψα τίποτα.

Μπέρναρντ: Και το σημειωματάριο βρέθηκε κατά τύχη στα χέρια σου;

Κρεγκ: Το βρήκα στην αποθήκη.

Μπέρναρντ: Ψάχνεις τα πράγματά μου;

Κρεγκ: Πατέρα, μάλλον πρέπει να σου κάνω λίγα μαθήματα για κρυψώνες.

Μπέρναρντ: *(γελώντας)* Σηκώθηκαν τα πόδια να χτυπήσουν το κεφάλι.

Κρεγκ: Διπλός πάτος στο μπαούλο; Πολύ επικίνδυνο.

Μπέρναρντ: Επικίνδυνο;

Κρεγκ: Μα φυσικά. Είναι το πρώτο πράγμα που θα ψάξει κάποιος. Εκεί βρήκα και τους πράσινους κρυστάλλους.

Ο Μπέρναρντ, η Άσλεϊ κι ο Ίαν δείχνουν να αναστατώνονται.

Ίαν: *(έκπληκτος)* Εεεε... εεεεε... εεεεε...

Κρεγκ: Τι έχεις θείε; Δικοί σου είναι οι πράσινοι κρυστάλλοι;

Ίαν: *(έκπληκτος)* Εεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Δικοί του είναι Κρεγκ. Παιδικά παιχνίδια της κόρης του. Έπαιζε η Λώρα μαζί τους... ώρες ατελείωτες. Ανησύχησε ο Ίαν μην πάθουν τίποτα.

Κρεγκ: Τα παιδικά παιχνίδια; Τι να πάθουν;

Ίαν: *(έκπληκτος)* Εεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Οι αναμνήσεις γιε μου... Οι αναμνήσεις... Σιληρά καρύδια... Εσύ πάντως τ' άφησες εκεί που τα βρήκες; Σωστά;

Κρεγκ: Ναι... αλλά τι λες; Ποιες αναμνήσεις; Ποια παιδικά παιχνίδια; Ο θείος Ίαν έχει χάσει τα λογικά του... τον ενδιαφέρουν τα παιχνίδια της Λώρας;

Ίαν: *(αμφισβητώντας τον Κρεγκ)* Εεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: *(απειλητικός απευθυνόμενος στον Κρεγκ)* Τους πράσινους κρυστάλλους δεν θα τους αγγίζεις ποτέ ξανά. Δεν τους είδες ποτέ... δεν υπήρξαν ποτέ... Το κατάλαβες;

Κρεγκ: Μα...

Μπέρναρντ: *(διακόπτοντας τον Κρεγκ)* Για σένα ήταν τα παιχνίδια της Λώρας. Το κατάλαβες;

Ο Κρεγκ φαίνεται ακόμη δύσπιστος.

Μπέρναρντ: *(απειλητικά)* Εδώ γιε μου... είναι το σημείο που ανεβοκατεβάζεις το κεφάλι σου... και γνέφεις καταφατικά... Πάνω, κάτω... πάνω, κάτω...

Ο Μπέρναρντ ανεβοκατεβάζει το δικό του κεφάλι δείχνοντας στον Κρεγκ ότι πρέπει να συμφωνήσει μαζί του. Ο Κρεγκ μετά από μια αμήχανη σιωπή γνέφει καταφατικά.

Μπέρναρντ: Έτσι μπράβο...

Ο Μπέρναρντ κάνει νόημα στην Άσλεϋ να πάει στους κρυστάλλους.

Κρεγκ: Δεν σας καταλαβαίνω...

Άσλεϋ: Δεν είναι τίποτα να καταλάβεις Κρεγκ. Βάλτε τώρα μπροστά να τελειώνουμε με το ελάφι γιατί θα μας πάρει η νύχτα.

Μπέρναρντ: *(προσπαθώντας να αλλάξει το κλίμα, απευθυνόμενος στον Κρεγκ)* Βοήθησέ με να απλώσουμε τους μουσαμάδες.

Κρεγκ: *(αφηρημένος σκεπτόμενος την προηγούμενη σκηνή)* Ναι... τους μουσαμάδες...

Άσλεϋ: Εγώ πάω τον Ίαν μέσα. Δεν θα τον αφήσω να γεμίσει κι άλλα αίματα.

Ίαν: *(με παράπονο)* Εεεε... εεεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Ναι, ναι παραπονιάρη. Θα σου δώσουμε κι άλλο.

Ίαν: *(με παράπονο)* Εεεε... εεεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Δεν θα το φάει όλο ο Μπέρναρντ... όχι, όχι... θα κρατήσουμε και για σένα...

Η Άσλεϋ κι ο Ίαν αποχωρούν από τη σκηνή.

5.

Ο Μπέρναρντ κι ο Κρεγκ ετοιμάζονται να αφαιρέσουν τα κέρατα και το δέρμα από το ελάφι.

Μπέρναρντ: Σύρε το κει...

Ο Κρεγκ ακολουθεί τις οδηγίες του Μπέρναρντ. Με δυσκολία σέρνει το ελάφι.

Μπέρναρντ: Βάλε τους μουσαμάδες κάτω από το λαιμό...

Κρεγκ: Ναι...

Μπέρναρντ: Φέρε τον μπαλτά...

Ο Κρεγκ φέρνει από την ντουλάπα τον μπαλτά. Ο Μπέρναρντ κάθεται μπροστά στο κεφάλι του ζώου και ξεκινά με ένα μικρό μαχαίρι να κάνει μια τομή ψηλά στο κεφάλι του ζώου κάτω από τα κέρατά του.

Μπέρναρντ: Κράτα το κεφάλι του σταθερό...

Κρεγκ: Ναι...

Ο Μπέρναρντ παίρνει τον μπαλτά και χτυπάει επανειλημμένα το κεφάλι του ζώου κάτω από τα κέρατα.

Μπέρναρντ: Κι από πίσω τώρα...

Κρεγκ: Ναι...

Ο Κρεγκ βοηθάει τον Μπέρναρντ να γυρίσει το σώμα του ζώου και να σταθεροποιήσει το κεφάλι του από την πίσω πλευρά.

Μπέρναρντ: Κράτα γερά τώρα...

Κρεγκ: Ναι...

Ο Μπέρναρντ σηκώνει τον μπαλτά και χτυπάει επανειλημμένα στο πίσω μέρος του κεφαλιού του ζώου κάτω από τα κέρατα. Τα κέρατα του ζώου φεύγουν απ' το κεφάλι του.

Μπέρναρντ: Καθάρισέ τα...

Κρεγκ: Ναι...

Ο Κρεγκ καθαρίζει με ένα μαχαιράκι που έχει στη μέση του τη βάση των κεράτων από το κρέας και το μυαλό που έχουν ξεμείνει από το κεφάλι του ζώου.

Μπέρναρντ: Βάλε του κι αλάτι...

Κρεγκ: Ξέρω...

Ο Μπέρναρντ χαράζει μια τομή γύρω από το λαιμό του ζώου, προσπαθώντας να σχίσει το δέρμα του και να το σηκώσει από το υπόλοιπο σώμα όσο περισσότερο μπορεί..

Κρεγκ: Θα μου πεις τι συνέβη;

Μπέρναρντ: Δεν ξέρω...

Κρεγκ: Γιατί το κάνεις αυτό;

Μπέρναρντ: Δεν ξέρω σου λέω... Δεν ξέρω...

Κρεγκ: Τι δηλαδή; Έτσι απλά εξαφανίστηκε ο παλιός κόσμος;

Μπέρναρντ: Έτσι απλά...

Κρεγκ: Δεν είμαι μωρό...

Μπέρναρντ: Σου έχω πει την ιστορία ένα εκατομμύριο φορές...

Κρεγκ: Πες τη μου ξανά...

Μπέρναρντ: Ανήκαμε σε μια διεθνή ομάδα επιστημόνων. Παρατηρούσαμε την τελευταία οικογένεια ζωντανών τρυποκάρυδων. Δενδροκόπος ο μέγας... Χτυπούσε το ράμφος του... Τακ, τακ, τακ, τακ, τακ... όχι, όχι, όχι... πικ, πικ, πικ, πικ, πικ, πικ... όχι, όχι, όχι... τικ, τικ, τικ, τικ, τικ, τικ... Ναι, ναι, ναι... Αυτό είναι. Αυτό είναι. Το βρήκα. Έτσι έκανε. Και τρέλαινε όλα τα σκουλήκια να βγουν από το ξύλο... Να ξετρυπώσουν, να γλιτώσουν, να ηρεμήσει το κεφάλι τους... και τότε... Γιαπ... Για καλή μας τύχη η παρατήρηση γινόταν μέσα από ένα καταφύγιο... να μην τρομάζουμε τα πουλιά.

Κρεγκ: *(δύσπιστος)* Πραγματικά... μεγάλη τύχη...

Ο Κρεγκ τελειώνει με τον καθαρισμό των κεράτων και προσθέτει αλάτι στη βάση τους. Στη συνέχεια βγάζει ένα σχοινί από τη μέση του και το περνάει μέσα από τα κέρατα προσπαθώντας να κάνει σφιχτούς κόμπους ώστε να μπορέσει να φορέσει τα κέρατα στο κεφάλι του. Ο Μπέρναρντ καταφέρνει να σχίσει το δέρμα του ζώου γύρω από τον λαιμό του. Κοιτάζει τριγύρω του να βρει κάτι.

Μπέρναρντ: Φέρε μου εκείνη την πέτρα...

Κρεγκ: Περίμενε...

Ο Κρεγκ τελειώνει με τα κέρατα και προσπαθεί να καταλάβει που είναι η πέτρα.

Μπέρναρντ: Εκεί πίσω απ' την πόρτα...

Ο Κρεγκ δίνει στον Μπέρναρντ μια μικρή σχετικά πέτρα.

Μπέρναρντ: Φέρε και το δυνατό σχοινί απ' την ντουλάπα...

Ο Κρεγκ ανοίγει την ντουλάπα και φέρνει στον Μπέρναρντ ένα κουβάρι σχοινού που μοιάζει αυτοσχέδιο. Ο Μπέρναρντ παίρνει την πέτρα και την περνάει κάτω από το δέρμα του ελαφιού στη ράχη του λαιμού του. Ύστερα δένει το σχοινί γύρω από την πέτρα δημιουργώντας έναν κόμπο που έχει πιάσει μαζί με την πέτρα και το δέρμα του ελαφιού.

Κρεγκ: Όταν μου έλεγες την ιστορία μικρός... δεν ήταν τρουποκάρυδος...

Μπέρναρντ: Δενδροκόπος ο μέγας...

Κρεγκ: Ήταν κάτι άλλο...

Μπέρναρντ: Δεν θυμάσαι καλά...

Κρεγκ: Δεν ήταν τρουποκάρυδος...

Μπέρναρντ: *(αγανακτισμένος)* Ποιο ζώο ήταν Κρεγκ; Πες μου λοιπόν ποιο ζώο ήταν;

Κρεγκ: Δεν θυμάμαι...

Μπέρναρντ: Μάλιστα... Σε ρωτάω επειδή έχω καταλάβει πως εσύ μάλλον θυμάσαι καλύτερα από μένα...

Κρεγκ: Δεν ήταν τρυποκάροδος...

Μπέρναρντ: (αγριεμένος) Σταμάτα... Επιτέλους... Ήσουν τριών ετών όταν ήμασταν στο καταφύγιο. Δεν είναι δυνατόν να θυμάσαι... Σταμάτα και βοήθησε με να τελειώνουμε...

Κρεγκ: (απρόθυμα) Ναι...

Ο Κρεγκ παίρνει μια αυτοσχέδια καρέκλα, ανεβαίνει επάνω και λύνει έναν γάντζο από την οροφή. Τον αφήνει να πέσει επάνω στο ζώο. Ο Μπέρναρντ περνάει τον γάντζο από το κεφάλι του ζώου κι έπειτα με τη βοήθεια του Κρεγκ τραβούν το σχοινί και ανεβάζουν το ζώο όρθιο ώστε να κρέμεται μέσα στη σκηνή. Στη συνέχεια δένουν το σχοινί ώστε να σταθεροποιηθεί το ζώο.

Μπέρναρντ: Πιάσε να κάνουμε και τα πόδια...

Κρεγκ: (απρόθυμα) Ναι...

Ο Μπέρναρντ κι ο Κρεγκ σχίζουν με τα αυτοσχέδια μαχαίρια τους το δέρμα του ζώου γύρω από τα γόνατα.

Μπέρναρντ: Όσο παγώνει, τόσο πιο δύσκολο είναι...

Κρεγκ: (απρόθυμα) Ναι...

Μπέρναρντ: Κόφτο... ο πατέρας σου είμαι... λες να θέλω το κακό σου;

Κρεγκ: Δεν είπα αυτό...

Μπέρναρντ: Ότι έχω κάνει είναι για σένα και την Φελίτσια...

Κρεγκ: Ναι... Εντάξει...

Μπέρναρντ: Ωραία... σταμάτα λοιπόν να βασανίζεις το κεφάλι σου μ' ανοησίες κι έλα να τελειώνουμε.

Ο Μπέρναρντ πλησιάζει τον Κρεγκ και τον χαιδεύει στο κεφάλι.

Μπέρναρντ: Αυτό το ξερό κεφάλι σου, αν βάλεις κάτι μέσα δεν φεύγει με τίποτα...

Κρεγκ: Εεε... από κάποιον το πήρα...

Μπέρναρντ: *(γελώντας)* Δεν έχεις άδικο...

Κρεγκ: Έτοιμος...

Μπέρναρντ: Κι εγώ...

Ο Κρεγκ πιάνει το σχοινί που είναι δεμένο από την πέτρα στον λαιμό του ζώου. Τον ακολουθεί κι ο Μπέρναρντ κάνοντας το ίδιο.

Μπέρναρντ: Με το τρία...

Κρεγκ: Ναι...

Μπέρναρντ: Ένα... Δύο... Τρία...

Οι δύο άντρες τραβούν με δύναμη το σχοινί προσπαθώντας να αφαιρέσουν το δέρμα του ζώου από πάνω του.

Μπέρναρντ: Αα... Αα... Αα... Αα... Αα...

Κρεγκ: Αα... Αα... Αα... Αα... Αα...

Οι δύο άντρες φαίνεται να δυσκολεύονται να αφαιρέσουν το δέρμα.

Κρεγκ: Σήκωσες αρκετά το δέρμα από το λαιμό;

Μπέρναρντ: Μην ανησυχείς... Στην αρχή είναι λίγο δύσκολο... Μετά φεύγει σαν φανέλα.

Κρεγκ: *(επανέρχεται στην προηγούμενη συζήτηση)* Γιατί μου λες ψέματα;

Μπέρναρντ: *(αγριεμένος)* Να σαι πάρει... Θα σταματήσεις;

Κρεγκ: Όχι... μέχρι να μου πεις την αλήθεια.

Μπέρναρντ: *(αλλάζοντας διάθεση, προσπαθώντας να τον πάρει με το καλό)* Για μου... Έχουμε μια δουλειά να κάνουμε... Σε παρακαλώ πολύ συνεργάσου μαζί μου. Μόνος μου δεν μπορώ... Άσε λοιπόν τις τρέλες σου για κάποια άλλη στιγμή... Εντάξει;

Κρεγκ: Δεν θα ξεφύγεις απ' αυτή την κουβέντα....

Μπέρναρντ: *(με συγκατάνευση)* Εντάξει... δεν θα ξεφύγω...

Κρεγκ: Κι εσύ κι η μητέρα... Θα μου τα εξηγήσετε όπως ακριβώς έγιναν.

Μπέρναρντ: Εντάξει... Αφού θες ν' ακούσεις πάλι τα ίδια...

Κρεγκ: Δεν θέλω να...

Μπέρναρντ: *(αγριεμένος τον διακόπτει)* Πάμε σε παρακαλώ...

Κρεγκ: Εντάξει, εντάξει... αλλά να μην σιάσουμε απ' το τράβηγμα...

Μπέρναρντ: Πάμε... θα δεις...

Οι δύο άντρες συνεχίζουν πάλι να τραβούν με δύναμη το σχοινί.

Μπέρναρντ: Αα... Αα... Αα... Αα... Αα...

Κρεγκ: Αα... Αα... Αα... Αα... Αα...

Οι δύο άντρες συνεχίζουν να δυσκολεύονται.

Κρεγκ: Δεν γίνεται...

Μπέρναρντ: Πάμε πάλι... Η αρχή είναι πάντα δύσκολη...

Οι δύο άντρες τραβούν πάλι με δύναμη.

Μπέρναρντ: Αα... Αα... Αα... Αα... Αα...

Κρεγκ: Αα... Αα... Αα... Αα... Αα...

Συνεχίζουν με μεγαλύτερο πάθος.

Μπέρναρντ: Αα... Αα... Αα... Αα... Αα...

Κρεγκ: Αα... Αα... Αα... Αα... Αα...

Το δέρμα αρχίζει να βγαίνει πάνω από το ζώο.

Μπέρναρντ: Λίγο ακόμα... Αα... Αα... Αα... Αα... Αα... Πάμε λίγο ακόμα...

Κρεγκ: Αα... Αα... Αα... Αα... Αα...

Το δέρμα φεύγει τελείως από το ζώο κι οι δύο άντρες πέφτουν κάτω από την έλλειψη αντίστασης.

Κρεγκ: (με ενθουσιασμό) Ναι... ναι... ναι... Κάθε φορά δεν το χορταίνω... Να το βλέπω να φεύγει έτσι από πάνω του...

Μπέρναρντ: Ήταν σκληρό τομάρι...

Κρεγκ: Ολόκληρο θηρίο είναι... δεν το βλέπεις;

Ο Κρεγκ βοηθάει τον Μπέρναρντ να σχίσουν το δέρμα στο κάτω μέρος της κοιλιάς και να το τεντώσουν.

Μπέρναρντ: Εγώ βλέπω το καινούργιο σου παλτό...

Κρεγκ: Τι; Δεν θες να πεις ότι...

Ο Κρεγκ και ο Μπέρναρντ κρεμούν το δέρμα του ελαφιού και το απλώνουν από τρεις γάντζους μέσα στο δωμάτιο.

Μπέρναρντ: Ναι, αυτό ακριβώς θέλω να πω...

Κρεγκ: Μα... μα... είναι φοβερό... φοβερό...

Ο Κρεγκ ξαφνικά αλλάζει διάθεση συνειδητοποιώντας ότι ο Μπέρναρντ προσπαθεί να τον κάνει να ξεχάσει τις πιεστικές του ερωτήσεις.

Κρεγκ: Μην νομίζεις ότι δεν καταλαβαίνω τι προσπαθείς να κάνεις...

Μπέρναρντ: Μα επιτέλους Κρεγκ... Αυτή η καχυποψία σου... Στο δίνω επειδή τ' αξίζεις... Όλη η δουλειά σήμερα ήταν δική σου...

Κρεγκ: Ε καλά... δεν νομίζω...

Μπέρναρντ: Το νομίζω εγώ... Αν δεν ήσουν σήμερα μαζί μου... θα τον έχανα τον ομορφούλη...

Κρεγκ: Τέλος πάντων... Όπως και να 'χει... Σ' ευχαριστώ...

Ο Κρεγκ προσπαθεί να διακρίνει εάν μπορεί να κάνει ερώτηση στον Μπέρναρντ.

Κρεγκ: Πατέρα...

Μπέρναρντ: Ναι...

Κρεγκ: Το δέρμα της αντιλόπης πατέρα...

Μπέρναρντ: Ναι...

Κρεγκ: Ήταν πιο μαλακό;

Μπέρναρντ: Το δέρμα της αντιλόπης... ήταν... ήταν κι αυτό κάτι που δεν αγαπήσαμε...

Ο Κρεγκ προσπαθεί να καταλάβει την αινιγματική απάντηση του Μπέρναρντ.

Κρεγκ: Ήταν όμως πιο μαλακό;

Μπέρναρντ: (αποφεύγοντας να απαντήσει) Τώρα έχεις το καλύτερο τομάρι που ονειρεύτηκες ποτέ σου. Μην γίνεσαι αχάριστος...

Σιωπή. Ο Κρεγκ φαίνεται ν' αλλάζει διάθεση.

Κρεγκ: Καλά ε... Η Φελίτσια θα σιάσει απ' το κακό της...

Ο Κρεγκ κατευθύνεται στα κέρατα που είχε ετοιμάσει και προσπαθεί να τα φορέσει στο κεφάλι του. Στη σκηνή μπαίνει η Άσλεϋ και παρατηρεί το γδαρμένο ελάφι.

Άσλεϋ: Γρήγορα το καταφέρατε... Περίμενα να πάρει περισσότερο...

Μπέρναρντ: Εεε... Άμα έχεις καλό συνεργάτη...

Ο Κρεγκ αφήνει τα κέρατα και κατευθύνεται προς την Άσλεϋ.

Κρεγκ: Ξέρεις μητέρα... Ο πατέρας είπε να πάρω εγώ το δέρμα...

Άσλεϋ: Θα το δούμε αυτό...

Μπέρναρντ: *(προσπαθώντας να κάνει νόημα στην Άσλεϋ)* Δεν έχουμε να δούμε τίποτα...

Ο Κρεγκ δούλεψε για να το πάρει...

Άσλεϋ: *(προσπαθώντας να καταλάβει τι θέλει να της πει ο Μπέρναρντ)* Κι η Φελίτσια δεν έχει πανωφόρι να βάλει...

Κρεγκ: Μα μητέρα...

Άσλεϋ: Δεν θα το συζητήσουμε τώρα Κρεγκ... Επειδή πηγαίνεις εσύ για κυνήγι, δεν σημαίνει ότι όλα τα δέρματα θα 'ναι δικά σου.

Μπέρναρντ: Ναι αλλά...

Εκτός σκηνής ακούγονται οι φωνές της Φελίτσιας.

Φελίτσια: *(φωνάζοντας)* Κρεγκ... Κρεγκ... Πατέρα... Κρεγκ...

Μπέρναρντ: Πήγαινε να δεις τι έπαθε η αδερφή σου...

Άσλεϋ: *(γελώντας)* Καμιά νυφίτσα θα πέρασε πάλι από κοντά της...

Μπέρναρντ: *(διαφωνώντας)* Δεν ακούγεται έτσι...

Εκτός σκηνής ακούγονται πάλι οι φωνές της Φελίτσιας.

Φελίτσια: *(φωνάζοντας)* Κρεγκ... Κρεγκ... Πατέρα... Κρεγκ...

Άσλεϋ: Άντε λοιπόν...

Κρεγκ: Πάω... αλλά δεν τελείωσε αυτή η συζήτηση...

Μπέρναρντ: Ναι, ναι... πήγαινε εσύ και θα μιλήσω εγώ στη μητέρα σου...

Κρεγκ: Θυμήσου... Το υποσχέθηκες...

Μπέρναρντ: Πήγαινε τώρα... Κι η αδερφή σου θα χαλάσει τον κόσμο...

Ο Κρεγκ αρπάζει ένα ξύλινο ρόπαλο και φεύγει απ' τη σκηνή.

6.

Στη σκηνή βρίσκονται ο Μπέρναρντ και η Άσλεϋ. Ο Μπέρναρντ περιμένει να αποχωρήσει από τη σκηνή ο Κρεγκ και στη συνέχεια απευθύνεται στην Άσλεϋ.

Μπέρναρντ: *(συνωμοτικά)* Βρήκες τους κρυστάλλους;

Άσλεϋ: *(απογοητευμένη)* Ναι...

Μπέρναρντ: *(χαρούμενος)* Ωραία...

Άσλεϋ: *(απογοητευμένη)* Κουράστηκα Μπέρναρντ...

Μπέρναρντ: *(ειρωνικός)* Ε, πήγαινε να κοιμηθείς...

Άσλεϋ: Πόσο ακόμη νομίζεις ότι θα τ' αντέχω;

Μπέρναρντ: Όχι, πάλι τα ίδια Άσλεϋ... Να χαρείς...

Άσλεϋ: *(απογοητευμένη)* Πόσο ακόμη;

Μπέρναρντ: Σε παρακαλώ...

Σιωπή. Η Άσλεϋ απομακρύνεται προς την άκρη της σκηνής. Ο Μπέρναρντ βγάζει άλλα δύο μικρότερα μαχαίρια από τη ντουλάπα. Φέρνει δυο κουβάδες και ετοιμάζεται να τεμαχίσει το ελάφι.

Μπέρναρντ: Θα με βοηθήσεις;

Η Άσλεϋ παραμένει ακίνητη στη θέση της. Ο Μπέρναρντ ακονίζει τον μπαλτά και τα μικρότερα μαχαίρια μεταξύ τους.

Μπέρναρντ: Μάλιστα... Η σπουδαία κυρία του σπιτιού... δεν μπορεί να βοηθήσει τον σκλάβο της.

Άσλεϋ: *(απογοητευμένη)* Ποιος είναι ο σκλάβος Μπέρναρντ;

Μπέρναρντ: *(ειρωνικός)* Πρόσεχε πως μιλάς με κάποιον που κρατάει έναν μπαλτά και δυο μαχαίρια *(γελάει)*.

Άσλεϋ: *(χαμηλόφωνα)* Αν δεν υπήρχαν τα παιδιά...

Ο Μπέρναρντ ακούει τα λόγια της Άσλεϋ.

Μπέρναρντ: Δηλαδή τι θα έκανες αν δεν υπήρχαν τα παιδιά Άσλεϋ; Θα με είχες σκοτώσει; Το ξέρω... Και μετά;

Η Άσλεϋ αποφεύγει να τον κοιτάξει.

Μπέρναρντ: Μετά τι Άσλεϋ;

Άσλεϋ: *(απογοητευμένη)* ...

Μπέρναρντ: Να σου πω εγώ;

Άσλεϋ: *(απογοητευμένη)* ...

Μπέρναρντ: Μετά θα έπεφτες στα χέρια των Άγριων... και τότε θα βλέπαμε πόσο θιγμένη θα ήσουν...

Άσλεϋ: *(με έκπληξη)* Σε παρακαλώ Μπέρναρντ... Όχι μεταξύ μας αυτά...

Μπέρναρντ: Ποια Άσλεϋ; Ποια όχι μεταξύ μας;

Άσλεϋ: Δεν συμφώνησα ποτέ σε κάτι τέτοιο Μπέρναρντ...

Ακούγονται φωνές έξω από το σπίτι να πλησιάζουν.

Κρεγκ: Κράτα του το πόδι Φέλι...

Φελίτσια: Ναι...

Στη σκηνή η ένταση μεταξύ του Μπέρναρντ και της Άσλεϋ μεγαλώνει.

Μπέρναρντ: Στο τι συμφώνησες ξέρουμε πολύ καλά κι οι δύο...

Άσλεϋ: Σωστά... Κι οι δύο...

Στη σκηνή μπαίνουν ο Κρεγκ και η Φελίτσια κουβαλώντας έναν άνθρωπο με κουκούλα στο κεφάλι. Ο Κρεγκ τον σηκώνει κάτω από τους ώμους, σέρνοντάς τον και η Φελίτσια κρατάει το ένα πόδι του, που είναι μαγκωμένο σε μια από τις παγίδες που είχαν βάλει έξω από το σπίτι. Οι κινήσεις τους είναι κοφτές και γρήγορες. Στις πλάτες τους έχουν κρεμασμένα τα ρόπαλά τους. Ο άνθρωπος φαίνεται να έχει λιποθυμήσει και δεν αντιδρά στις κινήσεις γύρω του.

Μπέρναρντ: Βρε καλώς το σπουργιτάκι...

Άσλεϋ: (έκπληκτη) Φελίτσια, τι συνέβη;

Φελίτσια: Όπως βλέπεις μητέρα, αυτή τη φορά δεν ήταν νυφίτσα...

Μπέρναρντ: Μην το λες αυτό Φέλι ... Μπορεί και να 'ναι...

Κρεγκ: Θα μας πεις τι συνέβη;

Φελίτσια: Εμφανίστηκε ξαφνικά από το πουθενά...

Κρεγκ: Πες πως κάπου χάζευες...

Φελίτσια: Δεν χάζευα... Έβλεπα κάτι να κινείται και υπέθεσα ότι ήταν πάλι νυφίτσα...

Άσλεϋ: Δεν σου φάνηκε πολύ μεγάλος για νυφίτσα;

Φελίτσια: Ήταν σκυμμένος και σερόνταν... Έβλεπα μόνο το κεφάλι του... Όταν κατάλαβε ότι τον είδα, τρομοκρατήθηκε και προσπάθησε να φύγει.

Κρεγκ: Και τον κυνήγησες;

Φελίτσια: Δεν χρειάστηκε... Έκανε δυο βήματα κι έπεσε στην παγίδα του πατέρα...

Μπέρναρντ: (απευθυνόμενος στην Άσλεϋ) Αυτά για να λες ότι απ' τις παγίδες μου μόνο εμείς θα χτυπήσουμε...

Φελίτσια: Σας φώναξα αμέσως... Δεν φοβήθηκα... Δεν δείλιασα... Όρμησα καταπάνω του και τον χτύπησα στο κεφάλι με τ' όπλο μου (δείχνει περήφανα το ρόπαλό της).

Μπέρναρντ: Μπράβο σου Φέλι... Είσαι πραγματικό αντράκι.

Κρεγκ: Άλλος είναι ο πραγματικός άντρας...

Άσλεϋ: Εσύ πραγματικέ άντρα, πήγαινε τώρα έξω, γιατί αυτός εδώ δεν ήρθε μόνος...

Φελίτσια: Κοιτάξαμε κι ελέγξαμε την περιοχή μητέρα... Δεν υπάρχουν σημάδια άλλου Άγριου.

Μπέρναρντ: Ακούστε τη μητέρα σας. Πηγαίνετε να ελέγξετε πάλι. Κι οι δυο μαζί.

Κρεγκ: Μα θέλουμε να δούμε το πρόσωπό του.

Άσλεϋ: Ορίστε, δείτε...

Η Άσλεϋ αφαιρεί την κουκούλα από το πρόσωπο του ανθρώπου κι αποκαλύπτεται ότι είναι μια γυναίκα. Το πρόσωπό της βαμμένο με περίεργα ιερογλυφικά σχήματα και φανταχτερά χρώματα. Η έκπληξη όλων αποτυπώνεται στα πρόσωπά τους. Η Άσλεϋ σκύβει από πάνω της και ψάχνει κάτω από τα ρούχα για να επιβεβαιώσει ότι είναι γυναίκα.

Άσλεϋ: Ναι... Είναι γυναίκα...

Κρεγκ: Άρα...

Φελίτσια: Δεν μπορεί να είναι με τους Άγριους.

Κρεγκ: Δεν ξέρεις τι λες...

Φελίτσια: Όλοι ξέρουν ότι οι Άγριοι έχουν τις γυναίκες σκλάβες.

Κρεγκ: Μπορεί να είναι η μάγισσά τους... Μπορεί να το έσκασε...

Φελίτσια: Όλοι ξέρουν ότι κανένας δεν το σκάει απ' τους άγριους.

Κρεγκ: *(κοροϊδευτικά)* Όλοι ξέρουν ότι είσαι σπαστικιά...

Φελίτσια: *(κοροϊδευτικά)* Όλοι ξέρουν ότι πηδάς χελώνες.

Κρεγκ: *(αγριεμένος αλλά και ντροπιασμένος)* Τι... Μητέρα την ακούς;

Φελίτσια: *(κοροϊδευτικά)* Πηδοχελώνα! Πηδοχελώνα! Πηδοχελώνα!

Η Άσλεϋ είναι απορροφημένη από τη νεαρή γυναίκα και δεν δίνει σημασία στον καυγά του Κρεγκ και της Φελίτσιας. Αντιθέτως ο Μπέρναρντ φαίνεται να εκνευρίζεται.

Μπέρναρντ: *(αγριεμένα)* Σταματήστε. Σταματήστε κι οι δύο. Τι σας έπιασε;

Φελίτσια: *(φοβισμένα)* Αυτός...

Μπέρναρντ: *(αγριεμένα)* Σιωπή... Εδώ έχουμε πρόβλημα κι εσείς παίζετε; Αν συμβεί κάτι σε μένα και τη μητέρα σας, τι θα κάνετε; Έτσι θα κάνετε; Θα διώξετε τους Άγριους με το παιχνίδι;

Φελίτσια: *(φοβισμένα)* Συγνώμη...

Μπέρναρντ: Κρεγκ πάρε την αδερφή σου και ελέγξτε την περιοχή.

Κρεγκ: Μα...

Μπέρναρντ: *(αγριεμένα)* Πάλι. Να το κάνετε πάλι. Μπορεί να χρειαστεί να φύγουμε.

Εκνευρισμένος ο Κρεγκ κατευθύνεται προς την έξοδο και κοιτοστέκεται περιμένοντας την Φελίτσια.

Κρεγκ: *(απευθυνόμενος στη Φελίτσια)* Θες ειδική πρόσκληση;

Η Φελίτσια θυμωμένη κατευθύνεται κι εκείνη προς την έξοδο. Ο Μπέρναρντ πλησιάζει την Άσλεϋ και την νεαρή κοπέλα.

Μπέρναρντ: Τι πιστεύεις;

Άσλεϋ: Κάποια μου θυμίζει...

Μπέρναρντ: Είναι μαζί τους;

Άσλεϋ: Δύσκολα θ' άφηναν μια γυναίκα να παίζει τόσο δύσκολο παιχνίδι.

Μπέρναρντ: Δούρειος Ίππος...

Άσλεϋ: Η παλαιότερη συνταγή στρατηγικής...

Μπέρναρντ: Οπότε;

Άσλεϋ: Τους ξέρουμε και μας ξέρουν Μπέρναρντ... Εσύ θα έπεφτες ποτέ για κάτι τέτοιο;

Μπέρναρντ: Ίσως εκεί βασίζονται...

Άσλεϋ: Δεν μένει λοιπόν... παρά να μάθουμε από την ίδια...

Η Άσλεϋ χαιδεύει το πρόσωπο της κοπέλας και φαίνεται σαν να προσπαθεί να θυμηθεί ποια της θυμίζει. Ο Μπέρναρντ κατευθύνεται προς την ντουλάπα και βγάζει ένα αυτοσχέδιο εργαλείο ανοίγματος και τεντώματος παγίδων.

Μπέρναρντ: Καλύτερα στην καρέκλα...

Η Άσλεϋ και ο Μπέρναρντ σηκώνουν την κοπέλα και την βάζουν καθιστή επάνω στην καρέκλα. Η Άσλεϋ την κρατάει από τα μπράτσα.

Μπέρναρντ: Κράτα γερά... Θα πονέσει...

Ο Μπέρναρντ τοποθετεί το εργαλείο στο παγιδευμένο πόδι της κοπέλας και ξεκινά να ανοίγει την παγίδα, αποδεσμεύοντάς το. Η κοπέλα ξυπνά με φρικτούς πόνους ουρλιάζοντας.

Λώρα: (ουρλιάζοντας) Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...
Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...

Μπέρναρντ: Τράβα της το πόδι...

Η Άσλεϋ σηκώνει το πόδι της κοπέλας έξω από την παγίδα.

Άσλεϋ: Έχει διαλυθεί...

Λώρα: (ουρλιάζοντας) Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...
Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...

Η Άσλεϋ σέρνει την καρέκλα μακριά από την παγίδα, αφήνοντας χώρο στον Μπέρναρντ να την ξανακλείσει. Ο Μπέρναρντ αφήνει την παγίδα να κλείσει απότομα. Η Λώρα προσπαθεί να σηκωθεί από την καρέκλα και να διαφύγει, αλλά πέφτει κάτω με τα μούτρα.

Άσλεϋ: Μάλλον αυτό το σπουργιτάκι... δεν θα πετάξει πολύ μακριά...

Μπέρναρντ: Πιο πολύ για κουτσή κότα μου κάνει...

Λώρα: (κλαίγοντας) Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...
Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...

Στη σκηνή μπαίνει με δυσκολία ο Ίαν προσπαθώντας να κινήσει το καρτσάκι κάνοντας απότομες κινήσεις με το σώμα του. Φαίνεται αναστατωμένος από τις φωνές. Στη θέα της Λώρας αναστατώνεται ακόμη περισσότερο, χωρίς όμως να δείχνει ότι την αναγνωρίζει.

Ίαν: *(με αγωνία, φόβο και μετά ανακούφιση)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

7.

Η Λώρα φαίνεται να συνέρχεται από το πρώτο σοκ. Σηκώνει τον κορμό της από το έδαφος και απευθύνεται στο κενό.

Λώρα: Τακ, τακ, τακ, τακ, τακ... όχι, όχι, όχι... πικ, πικ, πικ, πικ, πικ, πικ... όχι, όχι, όχι... τικ, τικ, τικ, τικ, τικ, τικ... Ναι, ναι, ναι... Αυτό είναι. Αυτό είναι. Το βρήκα. Το βρήκα. Έτσι κάνει. Και τρελαίνει όλα τα σκουλήκια να βγουν από το ξύλο... Να ζετρουπώσουν, να γλιτώσουν, να ηρεμήσει το κεφάλι τους... και τότε... Γιαπ.

Η Λώρα κοιτάζει επίμονα τον Μπέρναρντ. Έντρομος ο Μπέρναρντ διαπιστώνει ότι επανέλαβε την ιστορία που είχε διηγηθεί προηγουμένως στον Κρεγκ.

Μπέρναρντ: Όχι...

Η Άσλεϋ προσπαθεί να καταλάβει την αντίδραση του Μπέρναρντ. Η Λώρα προσπαθεί να σηκωθεί από το έδαφος χρησιμοποιώντας την καρέκλα ως βοήθεια. Η Άσλεϋ προσπαθεί να πάει προς το μέρος της, αλλά ο Μπέρναρντ την σταματάει. Η Λώρα προσπαθεί να πατήσει το χτυπημένο πόδι της.

Λώρα: (ουρλιάζοντας) Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...
Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...

Ίαν: (με αγωνία και φόβο) Εεεε... εεεε... εεεε... εεεε... εεεε... εεεε... εεεε...
εεεε... εεεε...

Λώρα: (απευθυνόμενη στον Ίαν) Πήρε την καρέκλα και την έσπρωξε στον τοίχο. «Γύρνα πίσω Σύνθια. Γύρνα πίσω Σύνθια». Φώναζε το ίδιο ξανά και ξανά και ξανά... και χτυπούσε το κεφάλι του στον τοίχο.

Έντρομος ο Ίαν διαπιστώνει ότι η Λώρα γνώριζε τη Σύνθια κι ότι διηγείται μια παλιά ιστορία τους.

Ίαν: (με αγωνία και φόβο) Εεεε... εεεε... εεεε... εεεε... εεεε... εεεε... εεεε...
εεεε... εεεε...

Λώρα: Τακ, τακ, τακ, τακ, τακ... όχι, όχι, όχι... πικ, πικ, πικ, πικ, πικ, πικ... όχι, όχι, όχι... πακ, πακ, πακ, πακ, πακ, πακ... όχι, όχι, όχι... που να σε πάρει κωλόπουλο...

Έντρομος ο Μπέρναρντ διαπιστώνει ότι επαναλαμβάνει πάλι την ιστορία που είχε διηγηθεί προηγουμένως στον Κρεγκ.

Μπέρναρντ: Έχει βάλει κοριό στο σπίτι...

Άσλεϋ: Τι λες Μπέρναρντ; Δεν υπάρχουν πια τέτοια πράγματα...

Μπέρναρντ: Ίσως κράτησαν κάποια...

Άσλεϋ: Αποκλείεται...

Μπέρναρντ: Ξέρει όμως... Σαν να διαβάζει τη σκέψη μας...

Ίαν: *(με αγωνία και φόβο)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Λώρα: *(ξεκαρδίζεται στα γέλια)* Χα, χα, χα, χα, χα, χα...

Η Άσλεϋ αποδεσμεύεται από τον Μπέρναρντ και κατευθύνεται προς την Λώρα. Η Λώρα παίρνει στα χέρια της το εργαλείο με το οποίο ο Μπέρναρντ την απελευθέρωσε από την παγίδα.

Άσλεϋ: Άκουσε να δεις... Κάποιες σαν εσένα εγώ...

Η Λώρα χτυπάει με το εργαλείο την Άσλεϋ. Η Άσλεϋ αιφνιδιάζεται και δεν καταφέρνει να αποκρούσει το χτύπημα. Γονατίζει από τον πόνο που της προκάλεσε το χτύπημα.

Άσλεϋ: *(με πόνο)* Αααα... Αααα... Αααα... Αααα... Αααα...

Ο Μπέρναρντ πλησιάζει την Άσλεϋ, προκειμένου να την βοηθήσει.

Μπέρναρντ: Άσλεϋ... Είσαι καλά;

Ίαν: *(με αγωνία και φόβο)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Λώρα: (απευθυνόμενη στην Άσλεϋ) Γύρισε προς το μέρος μου. Τα μάτια του γυάλιζαν. Τσιγάρα. Κάπνιζε τσιγάρα. Πολλά... το ένα πάνω στο άλλο. Στον ήλιο. Κάτω απ' τον ήλιο. Τσιγάρα κι αριθμοί. Σχέδια, αριθμοί, διανύσματα, όρια, ακρότατα, παράγωγοι... σοκολάτα, σοκολάτα, σοκολάτα...

Έντρομη η Άσλεϋ διαπιστώνει ότι ο Μπέρναρντ μπορεί να έχει δίκιο και η Λώρα πράγματι να διαβάξει τη σκέψη τους.

Άσλεϋ: (με πόνο) Αααα... Αααα... Αααα... Αααα... Αααα...

Μπέρναρντ: Ηρέμησε... ηρέμησε...

Ίαν: (με αγωνία και φόβο) Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Λώρα: (απευθυνόμενη στην Άσλεϋ) Τράβηξα τα μάτια, τράβηξα τα μάγουλα, να φύγουν οι γραμμές, να φύγουν τα χρόνια, να φύγουν τα σημάδια. Δεν έβλεπε γραμμές, δεν έβλεπε όρια, δεν έβλεπε σημάδια. Δεν υπήρχε στόχος. Έψαξε για στόχο... να βρει στόχο... να βρει στόχο... Βρες στόχο, βρες στόχο... Σε παρακαλώ, σε παρακαλώ βρες στόχο... (απευθυνόμενη στον Μπέρναρντ) Τρυποκάρυδος, τρυποκάρυδος, τρυποκάρυδος... τικ, τικ, τικ, τικ, τικ... Ναι, ναι, ναι... Αυτό είναι. Αυτός είναι ο στόχος σου... ο μικρός τρυποκάρυδος... το νεκρό του σώμα... κάτω απ' τη σκόνη... απ' τη σκόνη... φύσα... φύσα τη σκόνη. Σε παρακαλώ... Αυτός είναι ο στόχος... Αυτός, αυτός, αυτός... Όχι εγώ... Όχι εγώ... Σε παρακαλώ...

Ο Μπέρναρντ σφίγγει την Άσλεϋ στην αγκαλιά του. Και οι δύο καταλαβαίνουν ότι η Λώρα αναφέρεται σε ένα από τα πολλά περιστατικά επίθεσης του Μπέρναρντ στην Άσλεϋ.

Μπέρναρντ: Καταραμένη... Θα σου δείξω εγώ...

Ο Μπέρναρντ προσπαθεί να αιφνιδιάσει την Λώρα και της επιτίθεται απότομα και γρήγορα. Η Λώρα όμως φαίνεται καλά εκπαιδευμένη και χειρίζεται το εργαλείο ανοίγματος της δαγκάνας αποτελεσματικά.

Μπέρναρντ: Έλα λοιπόν...

Λώρα: (ξεκαρδίζεται στα γέλια) Χα, χα, χα, χα, χα, χα...

Μπέρναρντ: Για να σε δούμε...

Λώρα: (ξεκαρδίζεται στα γέλια) Χα, χα, χα, χα, χα, χα...

Άσλεϋ: (φοβισμένη και χτυπημένη) Μπέρναρντ... πρόσεχε...

Ίαν: (με αγωνία και φόβο) Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Ο Μπέρναρντ προσπαθεί να επιτεθεί στη Λώρα όμως εκείνη καταφέρνει να του διαφύγει. Κινούνται κυκλικά προσπαθώντας ο ένας να επιτεθεί στην άλλον. Η Λώρα κουτσαίνει προσπαθώντας να μην πατήσει το χτυπημένο της πόδι. Ο Μπέρναρντ προσπαθεί να την κουράσει, όμως η Λώρα φαίνεται ανυποχώρητη.

Μπέρναρντ: Άντε λοιπόν...

Λώρα: (ξεκαρδίζεται στα γέλια) Χα, χα, χα, χα, χα, χα...

Άσλεϋ: (φοβισμένη και χτυπημένη) Μπέρναρντ...

Ίαν: (με αγωνία και φόβο) Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Έλα...

Λώρα: (ξεκαρδίζεται στα γέλια) Χα, χα, χα, χα, χα, χα...

Άσλεϋ: (φοβισμένη και χτυπημένη) Πρόσεχε...

Ίαν: (με αγωνία και φόβο) Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Η Λώρα πατάει το πόδι της και φαίνεται να πονάει.

Λώρα: (με πόνο) Αααα... Αααα... Αααα...

Ο Μπέρναρντ θεωρεί πως είναι η ευκαιρία που έψαχνε για να ακινητοποιήσει την Λώρα.

Μπέρναρντ: Τώρα θα δεις...

Όμως η Λώρα φαίνεται ότι προσποιούταν. Στην επίθεση του Μπέρναρντ καταφέρνει να τον χτυπήσει με το εργαλείο στο πρόσωπο και να τον ρίξει αναίσθητο στο έδαφος.

Άσλεϋ: (φοβισμένη και χτυπημένη) Μπέρναρντ... Μπέρναρντ...

Ίαν: (με αγωνία και φόβο) Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Λώρα: (ξεκαρδίζεται στα γέλια) Χα, χα, χα, χα, χα, χα...

Η Λώρα φαίνεται να επικεντρώνει την προσοχή της στο κρεμασμένο ελάφι. Πλησιάζει το ελάφι και το χαϊδεύει. Ο Ίαν προσπαθεί να κινήσει το αναπηρικό του καροτσάκι κοντά στην Άσλεϋ και στον Μπέρναρντ. Η Λώρα πέφτει στα γόνατα και θρηνεί τον θάνατο του ελαφιού.

8.

Η Λώρα είναι στα γόνατα μπροστά στο γδαρμένο σώμα του ελαφιού. Σηκώνει τα χέρια της ψηλά και κάνει δεήσεις στο νεκρό ζώο.

Λώρα: Ουμ... Ουμ... Ουμ... Λια – Σι – Βα... Ουμ... Ουμ... Ουμ... Λια – Σι – Βα... Ουμ... Ουμ... Ουμ... Λια – Σι – Βα... Ουμ... Ουμ... Λια – Σι – Βα... Ουμ... Ουμ... Λια – Σι – Βα...

Η Λώρα σηκώνεται και χορεύει γύρω από το γδαρμένο σώμα του ελαφιού.

Λώρα: Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα...

Η Λώρα γονατίζει και πάλι και κάνει δεήσεις στο νεκρό ζώο.

Λώρα: Ουμ... Ουμ... Ουμ... Φι – Λα – Ε... Ουμ... Ουμ... Ουμ... Φι – Λα – Ε... Ουμ... Ουμ... Ουμ... Φι – Λα – Ε... Ουμ... Ουμ... Ουμ... Φι – Λα – Ε...

Η Λώρα σηκώνεται ξανά και χορεύει γύρω από το νεκρό ζώο κάνοντας ρυθμικές χορογραφίες.

Λώρα: Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε...

Ο Ταν και η Άσλεϋ προσπαθούν μάταια να συνεφέρουν τον Μπέρναρντ. Η Λώρα απευθύνεται στο νεκρό ζώο.

Λώρα: Βασιλιά πατέρα... στους αιώνες των αιώνων σε προσκυνώ... στον άνεμο που χτυπάει το βουνό σ' ακούω... στην ακρίδα που κρύβεται στη λεμονιά σε βλέπω... στο ρυάκι που γεμίζει ζωή το δάσος σε μυρίζω... στην αγριοσυκιά που γεννάει μεσ' τις πέτρες σε γεύομαι... στα όνειρα που μου στέλνεις το βράδυ σ' αγγίζω... το βλέμμα σου ιερό, το βάδισμά σου υπέροχο... Βασιλιά πατέρα... εσύ μ' έμαθες να ισορροπώ, ν' αγαπώ, να αισθάνομαι... Δώσε μου δύναμη Βασιλιά πατέρα... Δώσε

μου δύναμη και γνώση... Κάνε με δική σου Βασιλιά πατέρα... Κάνε με δική σου...

Η Λώρα σηκώνεται και κόβει το σχοινί που κρατούσε το ελάφι από τον γάντζο. Το ελάφι πέφτει στο έδαφος. Η Λώρα παίρνει τα κέρατα και το δέρμα και τα ξαναφοράει στο ελάφι.

Λώρα: Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα...

Η Λώρα κάθεται επάνω στο νεκρό ελάφι και αναπαριστά ότι κάνει έρωτα μαζί του.

Λώρα: Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Κάνε με δική σου Βασιλιά πατέρα... Ναι Βασιλιά πατέρα... Ναι... ναι... ναι... ναι... ναι... ναι... Μπορώ... Μπορώ κι ακούω τ' αλύχτισμα του λύκου κάτω απ' ολόγιομο φεγγάρι... Μπορώ να μυρίσω τον φόβο του σολομού πριν πέσει στο στόμα της γκριζας αρκούδας... Μπορώ να γευτώ το σπέρμα της σαύρας όταν φεύγει η άνοιξη... Ναι... ναι... ναι... ναι... ναι... ναι...

Η Λώρα κάθεται επάνω στο νεκρό ελάφι και του βγάζει τα κέρατα από το κεφάλι και τα φοράει στο δικό της. Στη συνέχεια παίρνει το δέρμα του νεκρού ζώου και το φοράει επάνω της.

Λώρα: Βασιλιά πατέρα... σε φέρνω πίσω στη ζωή... σε φέρνω από το σκοτάδι στο φως... εσύ μ' ευλόγησες... κι εγώ φέρνω στη ζωή την εκδίκησή σου... φέρνω στη ζωή το χτύπημά σου στους άπιστους... φέρνω στη ζωή τον γιο σου... φέρνω στη ζωή τον γιο σου...

Η Λώρα φορώντας τα κέρατα και το δέρμα του ελαφιού σηκώνεται από το ζώο και γονατίζει δίπλα του επαναλαμβάνοντας τις δεήσεις προς το νεκρό ζώο.

Λώρα: Ουμ... Ουμ... Ουμ... Λια – Σι – Βα... Ουμ... Ουμ... Ουμ... Λια – Σι – Βα... Ουμ... Ουμ... Ουμ... Λια – Σι – Βα... Ουμ... Ουμ... Ουμ... Λια – Σι – Βα... Ουμ... Ουμ... Ουμ... Λια – Σι – Βα...

Η Λώρα σηκώνεται και χορεύει γύρω από το γδαρμένο σώμα του ελαριού.

Λώρα: Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια –
Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα... Λια – Σι – Βα...

Η Λώρα γονατίζει και πάλι και κάνει δεήσεις στο νεκρό ζώο.

Λώρα: Ουμ... Ουμ... Ουμ... Φι – Λα – Ε... Ουμ... Ουμ... Ουμ... Φι – Λα –
Ε... Ουμ... Ουμ... Ουμ... Φι – Λα – Ε... Ουμ... Ουμ... Φι – Λα –
Ε... Ουμ... Ουμ...

Η Λώρα σηκώνεται ξανά και χορεύει γύρω από το νεκρό ζώο κάνοντας ρυθμικές χορογραφίες.

Λώρα: Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα –
Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε... Φι – Λα – Ε...

Η Λώρα σταματά απότομα και παρουσιάζεται με το νέο της πρόσωπο.

Λώρα: Το όνομά μου είναι Ράλο, κι είμαι ο γιος του Βασιλιά πατέρα... Ετοιμαστείτε
να πληρώσετε για τα κριματά σας...

Η Λώρα πηγαίνει και παίρνει τη δαγκάνα και την ανοίγει μπροστά στους τρεις τους.

Ίαν: (με αγωνία και φόβο) Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: (φοβισμένη) Μπέρναρντ... Μπέρναρντ... σήκω... σήκω... ζύπνα... ζύπνα...

Λώρα: Πατέρα... Πες μου τι θες να κάνω με τους δολοφόνους σου... Πες μου ποια
είναι η μοίρα τους... Ποια είναι η τιμωρία τους για το φονικό...

Η Λώρα αυτοσυγκεντρώνεται σαν να περιμένει να πάρει οδηγίες από το νεκρό ζώο.

Ίαν: (με αγωνία και φόβο) Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: (φοβισμένη) Μπέρναρντ... Μπέρναρντ...

Λώρα: Πρώτα ο προφήτης...

Η Λώρα πηγαίνει και φέρνει το καροτσάκι του Ίαν μπροστά από τη δαγκάνα.

Ίαν: *(με αγωνία και φόβο)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: *(φοβισμένη)* Μπέρναρντ... Μπέρναρντ...

Ο Μπέρναρντ φαίνεται να συνέρχεται. Είναι όμως βαριά πληγωμένος.

Μπέρναρντ: Άσλεϋ...

Άσλεϋ: *(φοβισμένη)* Μπέρναρντ... Μπέρναρντ...

Λώρα: Ο Βασιλιάς πατέρας θα είναι δίκαιος με τον προφήτη...

Η Λώρα πιάνει το κεφάλι του Ίαν και προσπαθεί να το φέρει κοντά στην ανοικτή δαγκάνα.

Ίαν: *(με αγωνία και φόβο)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Ίαν...

Άσλεϋ: Μα επιτέλους... τι θέλεις από εμάς... τι σου κάναμε...

Λώρα: Ο προφήτης γνωρίζει... Ο προφήτης θα 'ναι ο πρώτος που θα φύγει...

Ίαν: *(με αγωνία και φόβο)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Άσλεϋ: Τους κρυστάλλους...

Μπέρναρντ: Άσλεϋ... Όχι...

Άσλεϋ: Τους πράσινους κρυστάλλους...

Μπέρναρντ: Όχι...

Η Λώρα αιφνιδιαάζεται αλλά μετά συνεχίζει να βασανίζει τον Ίαν.

Λώρα: Λες ψέματα...

Άσλεϋ: Όχι... αλήθεια λέω...

Μπέρναρντ: Άσλεϋ... Μη...

Λώρα: Λες ψέματα για να κερδίσεις χρόνο...

Άσλεϋ: Αλήθεια λέω...

Μπέρναρντ: Άσλεϋ...

Λώρα: Οι κρύσταλλοι δεν υπάρχουν... Καταστράφηκαν... Τους καταστρέψατε...

Άσλεϋ: Δεν καταστρέφονται οι κρύσταλλοι... Θα 'πρεπε να το ξέρεις...

Μπέρναρντ: Άσλεϋ...

Λώρα: Τους κλέψατε...

Η Λώρα σταματά να βασανίζει τον Ίαν.

Ίαν: *(με αγωνία και φόβο)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Λώρα: Δειξ' τους μου...

Άσλεϋ: Πρώτα θα ορκιστείς στον Βασιλιά σου...

Λώρα: Εγώ λέω να σας σκοτώσω όλους και μετά να ψάξω μόνος μου...

Άσλεϋ: Αν νομίζεις ότι θα τους βρεις...

Ίαν: *(με αγωνία και φόβο)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Η Λώρα σκέφτεται για λίγο και μετά απαντά.

Λώρα: Πρώτα να τους δω...

Άσλεϋ: Πρώτα θα ορκιστείς...

Λώρα: Αυτό δεν γίνεται...

Άσλεϋ: Ωραία λοιπόν... Τότε θα πρέπει να μας σκοτώσεις...

Η Λώρα σκέφτεται για λίγο και μετά γονατίζει και ορκίζεται στο νεκρό ζώο.

Λώρα: Βασιλιά πατέρα... Ορκίζομαι ότι οι κρύσταλλοι θα γίνουν δικοί σου...

Άσλεϋ: Ορκίσου ότι θα πάρεις τους κρυστάλλους και δεν θα μας πειράξεις ποτέ ξανά...

Λώρα: Ορκίζομαι...

Άσλεϋ: Πες το...

Λώρα: Ορκίζομαι Βασιλιά πατέρα ότι οι δολοφόνοι σου θα μου δώσουν τους κρυστάλλους και θα τους χαρίσω τη ζωή...

Άσλεϋ: Κι ότι αν πράξεις διαφορετικά... θ' αφαιρέσεις η ίδια τη ζωή σου...

Λώρα: Αυτό δεν χρειάζεται να το ορκιστώ... αν παραβώ τον όρκο μου στον Βασιλιά πατέρα, με περιμένουν πολύ χειρότερα...

Άσλεϋ: Ορκίσου...

Λώρα: Ορκίζομαι Βασιλιά πατέρα, πως αν παραβώ ποτέ τους όρκους μου προς εσένα... πρώτος εγώ θα αφαιρέσω τη ζωή μου... αλλά ξέρω Βασιλιά πατέρα πως η ατιμία μου αυτή θα με κατατρέχει ακόμη κι όταν κλείσω τα μάτια... σηματοδεδεμένος και καταδικασμένος στους αιώνες των αιώνων...

Η Λώρα κοιτάζει την Άσλεϋ περιμένοντας να της φέρει τους κρυστάλλους.

Λώρα: Λοιπόν;

Άσλεϋ: Ναι...

Μπέρναρντ: Άσλεϋ... Όχι...

Ίαν: *(με αγωνία και φόβο)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε...

Η Άσλεϋ φαίνεται προβληματισμένη αν πρέπει να φέρει τους κρυστάλλους.

Λώρα: Και μην κάνεις την ηρωίδα...

Άσλεϋ: Εδώ μέσα είναι...

Λώρα: Τελικά είσαι έξυπνη...

Άσλεϋ: Στο καρτσάκι... Κάτω απ' το κάθισμα...

Μπέρναρντ: Άσλεϋ... Όχι...

Η Λώρα κοιτάζει έκπληκτη το καρτσάκι.

Λώρα: Ο προφήτης... Μα φυσικά... που αλλού θα μπορούσε να ήταν...

Άσλεϋ: Θυμήσου έχεις ορκιστεί...

Η Λώρα πλησιάζει τον Ίαν και προσπαθεί να τον τραβήξει από τη θέση του. Ο Ίαν αντιστέκεται και προσπαθεί να την εμποδίσει. Ο Ίαν αναγνωρίζει την Λώρα και προσπαθεί να ειδοποιήσει τον Μπέρναρντ και την Άσλεϋ.

Ίαν: *(σαν να προσπαθεί να πει κάτι)* Ωωω... Ααα... Ωωω... Ααα... Ωωω...
Ααα... Ωωω... Ααα... Ωωω... Ααα... Ωωω... Ααα...

Λώρα: Σταμάτα...

Ίαν: *(σαν να προσπαθεί να πει κάτι)* Ωωω... Ααα... Ωωω... Ααα... Ωωω...
Ααα... Ωωω... Ααα... Ωωω... Ααα... Ωωω... Ααα...

Λώρα: Σταμάτα σου είπα...

Ίαν: *(σαν να προσπαθεί να πει κάτι)* Ωωω... Ααα... Ωωω... Ααα... Ωωω...
Ααα... Ωωω... Ααα... Ωωω... Ααα... Ωωω... Ααα...

Ο Μπέρναρντ συνειδητοποιεί τι ακριβώς προσπαθεί να πει ο Ίαν.

Μπέρναρντ: Λώρα; Εσύ είσαι;

Άσλεϋ: Λώρα...

Ίαν: *(προσπαθώντας να συμφωνήσει)* Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Λώρα: Με λένε Ράλο...

Μπέρναρντ: Μα φυσικά... Πως αλλιώς να ήξερες τόσα πράγματα... (ειρωνικά) Κι εγώ που νόμιζα ότι διαβάζεις τις σκέψεις μας... Είχα σταματήσει να σκέφτομαι...

Λώρα: Το όνομά μου είναι Ράλο, Μπέρναρντ... Και μπορείς ν' αρχίσεις να σκέφτεσαι ξανά... Αλλά πρόσεχε... Εγώ μπορεί να μη διαβάζω τη σκέψη σας... όμως ο Βασιλιάς πατέρας διαβάζει τη σκέψη όλων...

Σιωπή.

9.

Ο Ίαν, ο Μπέρναρντ κι η Άσλεϋ είναι σοκαρισμένοι από την αποκάλυψη ότι η άγνωστη γυναίκα είναι η Λώρα, η κόρη του Ίαν. Η Λώρα απομακρύνεται από τον Ίαν, ο οποίος αρχικά είναι σαστισμένος και δεν ξέρει πώς να αντιδράσει. Στη συνέχεια ξεσπάει σε κλάματα. Η Άσλεϋ πηγαίνει κοντά του προκειμένου να τον συνεφέρει.

Ίαν: (κλαίει απαρηγόρητος) Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Άσλεϋ: Ίαν... Ηρέμησε...

Μπέρναρντ: (απευθυνόμενος στην Λώρα) Φαντάζομαι δεν συγκινείσαι επειδή είναι πατέρας σου...

Λώρα: Μπίνγκο...

Άσλεϋ: Πώς μπορείς να είσαι τόσο σιληρή;

Λώρα: Πατέρας μου είναι ο Βασιλιάς πατέρας... που εσείς σκοτώσατε...

Μπέρναρντ: Πατέρας σου ήταν ένα ελάφι;

Λώρα: Ελάφι, ψάρι, κότα, χελιδόνι, μυρμήγκι... Όχι ένας ψευδοπροφήτης...

Ίαν: (κλαίει απαρηγόρητος) Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Η Άσλεϋ προσπαθεί να παρηγορήσει τον Ίαν. Φαίνεται όμως πως προσπαθεί να κάνει την ανήξερη στην Λώρα.

Άσλεϋ: Μα τι λες; Ποιος προφήτης;

Η Λώρα συνειδητοποιεί την άγνοιά τους.

Λώρα: Δεν μπορεί... Εννοείς ότι... Χα, χα, χα, χα, χα, χα (γελάει υστερικά)... Δεν τους έχεις πει την ιστορία σου μπαμπάκια; Δεν τους έχεις πει ποιος πραγματικά είσαι;

Ίαν: *(εκνευρισμένος)* Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε...

Μπέρναρντ: Ποια ιστορία *(ακολουθώντας το παιχνίδι της Άσλεϋ)*;

Λώρα: Ε όχι Μπέρναρντ... Όχι να κάνεις κι εσύ τον ανήξερο...

Μπέρναρντ: Δεν καταλαβαίνω τι λες...

Ίαν: *(εκνευρισμένος)* Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε...

Λώρα: Χα, χα, χα, χα, χα, χα *(γελάει υστερικά)*... Αυτό έχει πολύ ενδιαφέρον... Σε βοηθούσε κι ο γέρο Ίαν με τους τρυποκάρυδους;

Μπέρναρντ: Όχι...

Λώρα: Τον προσκάλεσες εσύ να έρθει με την οικογένειά του στο καταφύγιο;

Μπέρναρντ: Όχι...

Ίαν: *(εκνευρισμένος)* Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε...

Άσλεϋ: Ηρέμησε Ίαν... Ηρέμησε...

Λώρα: Ο γέρο Ίαν... ήταν ο προφήτης του Νέου Κόσμου...

Μπέρναρντ: Δηλαδή;

Λώρα: Είναι ο υπεύθυνος για τη Μεγάλη Αρρώστια...

Ίαν: *(εκνευρισμένος)* Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε...

Άσλεϋ: Δεν μπορεί...

Μπέρναρντ: Λες ψέματα...

Λώρα: Ήθελε το τέλος του Παλιού Κόσμου...

Ίαν: *(εκνευρισμένος, σαν να τα αρνείται όλα)* Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Άσλεϋ: Αδύνατον...

Μπέρναρντ: Το κάνεις επίτηδες...

Άσλεϋ: Πού τα ξέρεις εσύ όλα αυτά;

Λώρα: Μου τα είπε η μητέρα μου η Σύνθια... που ο μπαμπάκας από 'δω... την πέταξε από το καταφύγιο μ' ένα μωρό στην αγκαλιά...

Μπέρναρντ: Δεν σε πιστεύω...

Η Άσλεϋ κάνει νόημα στον Μπέρναρντ να κατευθυνθεί προς τον Ίαν.

Λώρα: Ήθελε να είναι ο αρχηγός του Νέου Κόσμου... ακόμη κι αν αυτός ο κόσμος ήταν μόνο ερείπια...

Ίαν: *(εκτός εαυτού, αρνείται τα πάντα)* Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Η Άσλεϋ και ο Μπέρναρντ φαίνεται σιγά – σιγά να αλλάζουν διάθεση και να πιστεύουν τα λόγια της Λώρας.

Άσλεϋ: Όχι, όχι, όχι...

Μπέρναρντ: Δεν ξέρεις τι λες...

Λώρα: Σας κοροΐδεψε... Σας έπαιξε στα δάχτυλά του... Και σεις πιστέψατε τα παραμύθια του...

Ίαν: *(εκνευρισμένος, αρνείται τα πάντα)* Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Άσλεϋ: Μπάσταρδε...

Μπέρναρντ: Καταραμένε... Θα σου δείξω εγώ τώρα...

Ο Μπέρναρντ επιτίθεται στον Ίαν και προσπαθεί να τον πνίξει.

Μπέρναρντ: Εσύ φταις... Εσύ για όλα...

Άσλεϋ: Άθλιε...

Μπέρναρντ: Μας κοροΐδεψες...

Άσλεϋ: Μας είπες ψέματα...

Λώρα: Δύσκολα τα πράγματα για τον γέρο Ίαν...

Ο Μπέρναρντ βάζει το χέρι του στην πλάτη του καρτσιού και βγάζει ένα μαστίγιο. Χωρίς να καθυστερήσει χτυπάει με το μαστίγιο την Λώρα, η οποία αιφνιδιάζεται και ρίχνει κάτω το εργαλείο με το οποίο τους απειλούσε.

Μπέρναρντ: Δύσκολα τα πράγματα για σένα σπουργιτάκι...

Άσλεϋ: Γρήγορα...

Λώρα: (άνανδη από την εξέλιξη των γεγονότων) Τι;

Ο Μπέρναρντ ξαναχτυπάει την Λώρα με το μαστίγιο, ενώ η Άσλεϋ τρέχει να μαζέψει το εργαλείο που πέταξε η Λώρα.

Μπέρναρντ: Η μαμάκα δεν στα είπε καλά...

Άσλεϋ: Ξαναρίχ' της...

Λώρα: (προσπαθεί ακόμη να συνειδητοποιήσει τι έχει συμβεί) Τι;

Ίαν: (εκτός εαυτού, προσπαθεί να κάνει τον Μπέρναρντ να σταματήσει) Εεεε... Εεεε...

Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Ο Μπέρναρντ ξαναχτυπάει την Λώρα με το μαστίγιο, ενώ η Άσλεϋ την στοχεύει με το εργαλείο.

Μπέρναρντ: Ο προφήτης είμαι εγώ...

Άσλεϋ: Ξανά...

Λώρα: Όχι...

Ίαν: *(εκτός εαυτού, προσπαθεί να κάνει τον Μπέρναρντ να σταματήσει)* Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Ο Μπέρναρντ ξαναχτυπάει την Λώρα με το μαστίγιο, ενώ η Άσλεϋ συνεχίζει να στοχεύει με το εργαλείο την Λώρα.

Μπέρναρντ: Ο πατέρας σου ήρθε να με μεταπείσει... αλλά δεν τα κατάφερε... είχαμε τις διαφωνίες μας... βλέπεις όμως τι παθαίνει όποιος διαφωνεί μαζί μου *(κοιτάζει τον ανάπηρο αδερφό του)*...

Άσλεϋ: Ξανά...

Λώρα: Εσύ;

Ίαν: *(εκτός εαυτού, προσπαθεί να κάνει τον Μπέρναρντ να σταματήσει)* Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Μπέρναρντ: Τι ήθελες ν' ασχοληθείς μαζί μας σπουργιτάκι; Δεν ήσουν καλύτερα με τα ελάφια σου;

Άσλεϋ: Ξανά...

Λώρα: Σταμάτα...

Ίαν: *(εκτός εαυτού, προσπαθεί να κάνει τον Μπέρναρντ να σταματήσει)* Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Ο Μπέρναρντ ξαναχτυπάει πολλές φορές την Λώρα με το μαστίγιο και η τελευταία οπισθοχωρεί συνεχώς, με αποτέλεσμα να μην βλέπει που πατάει και να πέσει στην παγίδα που είχε ανοίξει η ίδια προηγουμένως.

Λώρα: *(ουρλιάζοντας)* Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...
Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...

Ίαν: *(με αγωνία για την τύχη της Λώρας)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Η Λώρα πέρφτει στο έδαφος και σφραδιάζει απ' τον πόνο. Ο Ίαν φαίνεται να πονάει κι αυτός μαζί της. Ο Μπέρναρντ πηγαίνει από πάνω της και την κοροϊδεύει για τον Βασιλιά πατέρα.

Μπέρναρντ: Τι έγινε σπουργιτάκι; (γελώντας) Που είναι τώρα ο Βασιλιάς σου να σε σώσει;

Ο Μπέρναρντ ξεκινά να χορεύει γύρω από την Λώρα και να τραγουδάει κοροϊδευτικά μιμούμενος τις δεήσεις της στον Βασιλιά πατέρα.

Μπέρναρντ: Ες – Κι – Λα – Μα... Ες – Κι – Λα – Μα... Ες – Κι – Λα – Μα...
Ες – Κι – Λα – Μα... Ες – Κι – Λα – Μα... Ες – Κι – Λα – Μα...

Άσλεϋ: (διασκεδάζοντας με τον Μπέρναρντ) Κάνε και τα Ουμ... Ουμ... Ουμ...

Μπέρναρντ: Ες – Κι – Λα – Μα... Ουμ... Ες – Κι – Λα – Μα... Ουμ... Ουμ...
Ες – Κι – Λα – Μα... Ουμ... Ουμ... Ουμ...

Ίαν: (προσπαθώντας να κάνει τον Μπέρναρντ να σταματήσει) Εεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Η Λώρα προσπαθεί να πιάσει τη δαγκάνα και φαίνεται να πονάει ακόμη περισσότερο.

Λώρα: (ουρλιάζοντας) Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...
Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα... Αααααααα...

Μπέρναρντ: Να την βάλουμε στην καρέκλα...

Άσλεϋ: Και να την δέσουμε...

Ο Μπέρναρντ κι η Άσλεϋ σηκώνουν τη Λώρα και την βάζουν στην καρέκλα. Ύστερα της δένουν τα χέρια με σχονί. Ο Ίαν προσπαθεί να αντιδράσει και να τους πλησιάσει κινώντας το καρτσάκι με απότομες κινήσεις του σώματός του.

Μπέρναρντ: Σταμάτησέ τον...

Η Άσλεϋ τοποθετεί το εργαλείο μπροστά από τις ρόδες του καρτσιού ώστε να μην μπορεί να κινείται..

Ίαν: *(προσπαθώντας να κάνει την Άσλεϋ να σταματήσει)* Εεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Λώρα: Ο Βασιλιάς πατέρας θα σας τιμωρήσει...

Μπέρναρντ: Τι μας λες;

Άσλεϋ: Ανατρίχιασα...

Λώρα: Η τιμωρία σας έρχεται... Και θα είναι βαριά...

Ο Μπέρναρντ κι η Άσλεϋ συνεχίζουν να κοροϊδεύουν την Λώρα και τον Βασιλιά πατέρα.

Μπέρναρντ: Ουμ...

Άσλεϋ: Ες – Κι – Λα - Μα...

Μπέρναρντ: Ουμ...

Άσλεϋ: Ες – Κι – Λα - Μα...

Μπέρναρντ: Ουμ...

Άσλεϋ: Ες – Κι – Λα - Μα...

Ίαν: *(προσπαθώντας να κάνει τον Μπέρναρντ και την Άσλεϋ να σταματήσουν)* Εεεε...
εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε... εεεεε...

Μπέρναρντ: Ουμ...

Άσλεϋ: Ες – Κι – Λα - Μα...

Μπέρναρντ: Ουμ...

Άσλεϋ: Ες – Κι – Λα - Μα...

Λώρα: Η τιμωρία... Ήρθε... Την ακούω...

Ακούγεται η φωνή της Φελίσις εκτός σκηνής.

Φελίσις: Μητέρα... Πατέρα... Βοήθεια... Πατέρα... Έρχονται πατέρα...
Έρχονται...

Μπέροναρντ: *(με αγωνία)* Φέλι...

Άσλεϋ: *(φοβισμένα)* Φελίτσια...

10.

Ο Μπέρναρντ και η Άσλεϋ πανικόβλητοι προσπαθούν να καταλάβουν τι πρέπει να κάνουν. Στη σκηνή μπαίνει τρομοκρατημένη η Φελίτσια και κλείνει την πόρτα, αμπαρώνοντας και διπλαμπαρώνοντάς την. Στη συνέχεια τρέχει στην αγκαλιά της Άσλεϋ.

Φελίτσια: Μητέρα...

Άσλεϋ: Μωρό μου...

Μπέρναρντ: Τι συνέβη Φέλι;

Φελίτσια: Ήταν φριχτό πατέρα... Μας περίμεναν... Ήξεραν ότι θα πάμε να ελέγξουμε την περιοχή...

Άσλεϋ: Ηρέμησε... ηρέμησε...

Φελίτσια: Εμφανίστηκε ένας Άγριος μπροστά μας... Ο Κρεγκ είπε να του επιτεθούμε... Εγώ του έλεγα να περιμένουμε... να δούμε αν είναι κι άλλοι... Αυτός δεν άκουγε τίποτα... Όρμησε καταπάνω του... Τον ακολούθησα... Τον κυνηγούσαμε δέκα λεπτά... «Όχι άλλο Κρεγκ» του φώναζα... «Μας πάει κοντά στους δικούς του»... Τίποτα... Ο Κρεγκ δεν άκουγε κανέναν...

Άσλεϋ: *(ταρακουνώντας την Φελίτσια)* Που είναι ο Κρεγκ τώρα; Που είναι;

Φελίτσια: Τον έπιασαν μητέρα... Τον έπιασαν... Τον περικύκλωσαν τρεις Άγριοι...

Λώρα: *(γελώντας υστερικά)* Χα, χα, χα, χα, χα... Ποιοι είναι οι Άγριοι;

Η Φελίτσια κατευθύνεται με μανία προς το μέρος της Λώρας.

Φελίτσια: Ξέρεις πολύ καλά ποιοι είναι οι Άγριοι...

Λώρα: *(γελώντας υστερικά)* Χα, χα, χα, χα, χα... Και γιατί να μην είστε εσείς οι Άγριοι;

Φελίτσια: Εμείς;

Λώρα: Εσύ, ο αδερφός σου, η μητέρα σου, ο θείος σου κι ο προφήτης *(δείχνοντας με το κεφάλι της τον Μπέρναρντ)*.

Φελίτσια: Ποιος προφήτης; Τι λέει αυτή πατέρα;

Μπέρναρντ: Ψέματα λέει Φέλι. Για να σώσει το τομάρι της...

Λώρα: Ο προφήτης του Νέου Κόσμου... Ο πατέρας σου...

Ίαν: *(προσπαθώντας να εξηγήσει στη Φελίτσια ποια είναι η Λώρα)* Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Φελίτσια: Τι λες θείε Ίαν... Δεν καταλαβαίνω...

Λώρα: Ο πατέρας σου δημιούργησε τη Μεγάλη Αρρώστια... Ο πατέρας σου έκλειψε τους πράσινους κρυστάλλους... Ο πατέρας σου μας έκλεισε στο καταφύγιο, για να γίνει μετά ο αρχηγός μας...

Άσλεϋ: Μην την ακούς κόρη μου...

Μπέρναρντ: Θα πει τα πάντα για να γλιτώσει...

Η Φελίτσια φαίνεται να θέλει να ακούσει τι έχει να πει η Λώρα.

Φελίτσια: *(απευθυνόμενη στον Μπέρναρντ και στην Άσλεϋ, δυνατά, σχεδόν εκτός εαυτού)*
Σταματήστε... Σταματήστε κι οι δύο... Ο Κρεγκ μου είπε ότι δεν σας πιστεύει... Θέλω ν' ακούσω τι έχει να πει...

Λώρα: Όσοι έφεραν αντίρρηση στο καταφύγιο... ο πατέρας σου τους πέταγε έξω να πεθάνουν απ' την Αρρώστια... Νόμιζα πως ήταν κι ο δικός μου πατέρας μαζί του *(δείχνει τον Ίαν)*... μέχρι που σήμερα κατάλαβα ότι απλά δεν είχε τα κότσια να σταθεί σαν άντρας απέναντί του...

Ίαν: *(προσπαθώντας να εξηγήσει γιατί δεν αντιτάχθηκε στον Μπέρναρντ)* Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...

Φελίτσια: Είσαι η Λώρα;

Η Λώρα γνέφει καταρατικά. Ο Μπέρναρντ ξεκινά να χτυπά παλαμάκια.

Μπέρναρντ: Μπράβο... Μπράβο... Φοβερή παράσταση Λώρα... Τώρα εξήγησέ της γιατί ήρθες εδώ να μας σκοτώσεις...

Λώρα: Εγώ αμύνθηκα... Εσείς μου επιτεθήκατε... Εσείς είστε οι Άγριοι...

Άσλεϋ: Και τον Κρεγκ; Ποιοι τον έχουν πιάσει; Ξωτικά και νεράιδες;

Λώρα: Ξέρεις πολύ καλά ποιοι είναι Άσλεϋ... Είναι αυτοί που θέλουν τον παλιό κόσμο πίσω... Είναι όσοι γλιτώσαμε απ' τ' άρρωστα σχέδιά σας... Δεν θα τον πειράξει κανείς... Να είσαι σίγουρη γι' αυτό...

Ακούγονται βήματα και φωνές έξω από το σπίτι. Στη συνέχεια ακούγεται η φωνή του Κρεγκ εκτός σκηνής.

Κρεγκ: Πατέρα... Μητέρα... Φελίτσια...

Φελίτσια: Κρεγκ...

Άσλεϋ: Γιε μου...

Μπέρναρντ: Τα κατάφερε μια χαρά... Τους ξεπάστρεψε όλους...

Φελίτσια: Που είσαι Κρεγκ; Γιατί δεν έρχεσαι μέσα;

Κρεγκ: Δεν μπορώ Φελίτσια... Πρέπει να γίνει πρώτα κάτι...

Άσλεϋ: Τι εννοείς Κρεγκ; Τι πρέπει να γίνει;

Κρεγκ: Ανταλλαγή μητέρα... Ανταλλαγή...

Άσλεϋ: *(χαμηλόφωνα)* Ανταλλαγή;

Φελίτσια: Κρεγκ... Είσαι καλά αδερφέ μου;

Κρεγκ: Είμαι καλά Φέλι... Οι Άγριοι που συναντήσαμε... Ξέρεις τελικά... δεν είναι τόσο άγριοι... Αλλά θέλουν πίσω την Λώρα... Τη γυναίκα που έπεσε στην παγίδα μας...

Λώρα: *(φωνάζοντας δυνατά προκειμένου να ακουστεί έξω)* Ανταλλαγή θα είναι μεταξύ του Κρεγκ και των πράσινων κρυστάλλων... Όχι με μένα...

Ίαν: *(προσπαθώντας να την μεταπείσει η ανταλλαγή να είναι μεταξύ της ίδιας και του Κρεγκ)*

Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε... Εεεε...

Ακούγονται φωνές και συνηρησεις έξω από το σπίτι. Στη συνέχεια ακούγεται η φωνή του Κρεγκ εκτός σκηνής.

Κρεγκ: Σύμφωνοι... Ζητούν να φέρει η Φελίτσια τους πράσινους κρυστάλλους
εδώ...

Μπέρναρντ: Πάνω απ' το πτώμα μου... Οι πράσινοι κρύσταλλοι θα μείνουν μαζί
μου...

Φελίτσια: Πατέρα...

Άσλεϋ: Μπέρναρντ... Ο Κρεγκ...

Μπέρναρντ: Δεν θα τον σκοτώσουν... Μην ανησυχείς... Δεν έχουν τα κότσια...

Φελίτσια: Μα δεν είναι Άγριοι;

Μπέρναρντ: Σε παρακαλώ Φέλι... Άκου με που σου λέω... Θα πάρω τους
κρυστάλλους και θα φύγω... Θα σας ξαναδώ όταν ηρεμήσει η
κατάσταση...

Άσλεϋ: Όχι Μπέρναρντ... Ο γιος μου...

Μπέρναρντ: Σου είπα μην ανησυχείς...

*Ο Μπέρναρντ κατευθύνεται προς το αναπηρικό καροτσάκι του Ίαν για να πάρει τους
κρυστάλλους. Σηκώνει από την μέση του τον Ίαν για να τον βγάλει από το καροτσάκι.*

Μπέρναρντ: Σήκω αδερφέ μου...

*Ο Μπέρναρντ σηκώνει τον Ίαν αλλά ο τελευταίος τον δαγκώνει στο λαιμό προκειμένου να τον
σταματήσει.*

Μπέρναρντ: *(με πόνο)* Αααααα..... Αααααα..... Αααααα..... Αααααα.....
Αααααα.....

Ίαν: *(προσπαθώντας να μην αφήσει τον Μπέρναρντ να φύγει με τους κρυστάλλους)* Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε...

Φελίτσια: Πατέρα...

Άσλεϋ: Μπέρναρντ...

Μπέρναρντ: *(απευθυνόμενος στον Ίαν)* Σταμάτα που να σε πάρει...

Ίαν: *(προσπαθώντας να μην αφήσει τον Μπέρναρντ να φύγει με τους κρυστάλλους)* Εεεε...
Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε... Εεεε...
Εεεε...

Φελίτσια: Πατέρα...

Άσλεϋ: Σταματήστε κι οι δύο...

Ο Μπέρναρντ καταφέρνει να αποδεσμευτεί από τον Ίαν ρίχνοντάς τον στο έδαφος και κατευθύνεται προς το καροτσάκι. Ακούγονται πάλι φωνές έξω από το σπίτι.

Κρεγκ: Τι συμβαίνει Φελίτσια; Θα φέρεις τους πράσινους κρυστάλλους;

Φελίτσια: *(δεν ξέρει τι να απαντήσει)* Εεεε...

Ο Μπέρναρντ ψάχνει στο καροτσάκι και βρίσκει τους κρυστάλλους.

Λώρα: *(φωνάζοντας δυνατά προκειμένου να ακουστεί έξω)* Η ανταλλαγή ακυρώνεται...
Σκοτώστε τον Μπέρναρντ μόλις βγει απ' το σπίτι... Προσπαθεί να
διαφύγει με τους κρυστάλλους... Επαναλαμβάνω... Σκοτώστε τον
Μπέρναρντ μόλις βγει απ' το σπίτι... Διαφεύγει με τους κρυστάλλους...

Ο Μπέρναρντ κατευθύνεται προς την έξοδο.

Άσλεϋ: Όχι Μπέρναρντ... Μην το κάνεις...

Μπέρναρντ: Δεν θα τολμήσουν Άσλεϋ...

Φελίτσια: Πατέρα όχι...

Ο Μπέρναρντ ξεκλειδώνει την πόρτα και βγαίνει έξω.

Λώρα: (φωνάζοντας δυνατά προκειμένου να ακουστεί έξω) Σκοτώστε τον Μπέρναρντ ...
Επαναλαμβάνω... Σκοτώστε τον Μπέρναρντ... Διαφεύγει με τους
κρυστάλλους...

Ακούγονται φωνές εκτός σκηνής.

Κρεγκ: Πατέρα στάσου... Ανταλλαγή πατέρα... Κάνε την ανταλλαγή...

Μπέρναρντ: Ποτέ γιε μου... Ποτέ... Θα ξεφύγω... Άκου τον ήχο του Νέου
Κόσμου... Άκου τον τρυποιάρσο... Τακ, τακ, τακ, τακ, τακ, τακ,
τακ... Σας καλώ όλους κοντά μου... Τακ, τακ, τακ, τακ, τακ, τακ,
τακ... Ακούστε όλοι τον ήχο του Νέου Κόσμου... Εδώ έχει μόνο
ζωή... Μόνο ζωή... Τακ, τακ, τακ, τακ, τακ, τακ, τακ...

Κρεγκ: Πατέρα τελείωσε... Δες γύρω σου... Όλα τελείωσαν...

Μπέρναρντ: Όχι ποτέ... Ο Νέος Κόσμος μας καλεί κοντά του... Άκου τη μουσική
του... Τακ, τακ, τακ, τακ, τακ, τακ, τακ...

*Ακούγονται βήματα, τρέξιμο και φωνές εκτός σκηνής. Ακούγεται ο ήχος ενός τόξου που
τροπάζει ανθρώπινο σώμα. Ακούγεται και δεύτερο και τρίτο τόξο.*

Μπέρναρντ: (κοφτός ήχος πόνου απ' το τόξο πριν πεθάνει) Ααα...

Κρεγκ: Πατέρα... Γιατί πατέρα;

Στη σκηνή η Φελίτσια τρέχει στην αγκαλιά της μητέρας της κλαίγοντας.

Φελίτσια: Μητέρα...

Ο Ίαν βρίσκεται πεσμένος στο έδαφος.

Ίαν: (συγκινημένος και προσπαθώντας να εξηγήσει τι συνέβη με τον Μπέρναρντ) Eeee...
Eeee... Eeee... Eeee... Eeee... Eeee... Eeee... Eeee...
Eeee...

Λώρα: Ναι πατέρα ξέρω... Ο προφήτης πήγε να συναντήσει τον δημιουργό του.

Σκοτάδι